Julkaisija: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki

Fides

73. vuosikerta
ISSN 0356-5262
5.3.2010

Katolinen hiippakuntalehti 03/2010 Katolskt stiftsblad

Tässä lehdessä

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

PAIMENELTA

6 Paavin viesti paaston ajalle
7 Piispan paimenkirje paaston ajalle
7 Biskopens herdabrev för fastetiden

OHJELMA

8 Seurakunnat ja tapahtumat

CARITAS

10 Paastokeräys - Fasteinsamling - Lenten Collection 2010

ARTIKKELEITA

11 Qujannaq! - Kiitos!
12 Kolumni: Jeesuksen sydämen koulussa kilvoitellen
12 Surun aika
13 Riddarna på reträtt - biskop Teemu storprior
14 Velvollisuusmoraalista kohti kristillisiä hyveitä
14 Lukijoilta: Pyhä katolinen messu Joensuussa

NUORILLE

15 Tapaaminen Jeesuksen kanssa: Leskiäidin poika

IN ENGLISH

16 Some Material in English

SIR

Paastokeräys - Fasteinsamling - Lenten Collection s. 10

Perhekongressi kutsuu

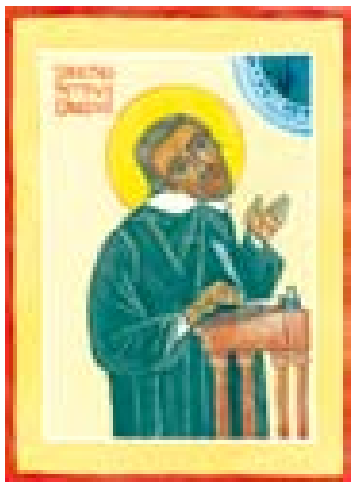

Ruotsin Jönköpingissä järjestetään toukokuussa Pohjoismaiden katolinen perhekongressi. Kongressin teema on ”Rakkaus ja elämä”. Teema on osuva, sillä juuri rakkaudesta ja elämästä perheessä on kysymys.

Perheessä lapsi oppii rakkauden ja elämän aakkoset. Siihen vaikuttavat niin isän ja äidin välinen suhde, jota lapsi oppii arvostamaan ja jota lapsi myöhemmin tahtomattaankin matkii omissa ihmissuhteissaan, samoin kuin vanhempien ja lasten välinen dynamiikka jossakin huolenpidon, hellyyden ja kurin välimaastossa. Itse asiassa perhe on instituutiona hyvinkin ainutlaatuinen: mikä muu yhteisö on yhtä pyyteetön ja anteeksiantava, altruistinen? Olemmeko me edes kirkkona, seurakuntana sellainen? Kuinka moninkertaisina suuremmat yhteisöt kohtaavatkaan ne virheet, jotka joskus rasittavat perheidenkin hyvinvointia!

Toukokuun perhekongressissa keskustellaan asiantuntijoiden ja alan ammattilaisten (eli toisten perheiden) kanssa katolisen uskon valossa muun muassa kristillisen avioliiton olemuksesta, lasten oikeuksista sekä yhteiskunnallisten muutosten asettamista haasteista kristilliselle perheelle. Kongressin esitelmät tulkataan ja keskusteluja käydään sekä skandinaaviskaksi että englanniksi. Myös lastenhoitomahdollisuuksia on tarjolla.

Suomesta perhekongressiin on jo joitakin ilmoittautuneita. Toivottavasti ilmoittautumisia tulee vielä paljon lisää. Ne kohtaamiset ja virikkeet, joita kongressista saamme, vahvistavat varmasti meitä kaikkia katolisina kristittyinä ja tukevat perheitämme elämään kristillistä uskoamme entistäkin määrätietoisemmin ja auliimmin.

Perhekongressin ohjelma ja lisätietoja siitä on saatavissa internetissä hiippakunnan kotisivujen kautta tai suoraan osoitteessa: perhe2010.wordpress.com sekä tietysti Katolisesta tiedotuskeskuksesta.

Ehkäpä perheet voisivat seurakunnissa yhdessä pohtia kongressiin lähtemistä?

M. Tervaportti

Sunnuntait ja juhlapyhät

7.3. PAASTON 3. SUNNUNTAI (III)
1L 2. Moos. 3:1-8a, 13-15
Ps. 103:1-2, 3-4, 6-7, 8+11. - 8a
2L 1. Kor. 10:1-6, 10-12
Ev. Luuk.13:1-9
tai vuoden A tekstejä:
1L 2. Moos. 17:3-7
Ps. 95:1-2, 6-7abc, 7d-9. - 7d-8a
2L Room. 5: 1-2, 5-8
Ev. Joh. 4:5-42 tai Ev. Joh. 4:5-15,19-26, 39a, 40-42

14.3. PAASTON 4. SUNNUNTAI (Laetare) (IV)
1L Joos. 5:9a, 10-12
Ps. 34: 2-3, 4-5, 6-7. - 9b
2L 2. Kor. 5:17-21
Ev. Luuk. 15:1-3, 11-32
tai vuoden A tekstejä:
1L 1. Sam. 16: 1b, 6-7, 10-13a
Ps. 23: 1-3a, 3b-4, 5, 6. -
2L Ef. 5:8-14
Ev. Joh. 9:1-41 tai Joh. 9:1, 6-9, 13-17, 34-38

Ensi perjantaina on velvoittava juhlapyhä.

19.3. PYHÄ JOOSEF, NEITSYT MARIAN PUOLISO, juhlapyhä, velvoittava
1L 2 Sam. 7: 4–5a, 12–14a, 16
Ps. 89: 2–3, 4–5, 27+29. Ks 37
2L Room. 4: 13, 16–18, 22
Ev. Matt. 1: 16, 18–21, 24a tai Luuk. 2: 41–51a

21.3. PAASTON 5. SUNNUNTAI (I)
1L Jes. 43:16-21
Ps. 126:1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6. - 3
2L Fil. 3:8-14
Ev. Joh. 8:1-11
tai vuoden A tekstejä:
1L Hes. 37:12-14
Ps. 130:1-2, 3-4, 5-6, 7-8. - 7b
2L Room. 8:8-11
Ev. Joh. 11:1-45 tai Ev. Joh. 11:3-7, 17, 20-27, 33b-45

Paaston viidennestä sunnuntaista alkaen voidaan peittää ristejä pitkänperjantain jumalanpalveluksen loppuun asti ja patsaita sekä kuvia pääsiäisvigilian alkamiseen asti.

28.3. HERRAN KÄRSIMISEN PALMUSUNNUNTAI (II)
Ennen palmukulkuetta:
Ev. Luuk. 19:28-40
Messussa:
1L Jes. 50:4-7
Ps. 22:8-9, 17-18a, 19-20, 23-24. - 2a
2L Fil. 2:6-11
Ev. Luuk. 22:14 - 23:56 tai Luuk. 23:1-49
Tänään kerätään paastouhrin kolehti.
Ensi perjantaina on paasto- ja abstinenssipäivä.

Fidesin vuosi 2010 (73. vuosikerta)

numero	*aineisto*	*aika**
01	01.01.	15.01.-14.02.
02	29.01.	12.02.-07.03.
03	19.02.	05.03.-28.03.
04	12.03.	26.03.-25.04.
05	09.04.	23.04.-23.05.
06	07.05.	21.05.-13.06.
07	28.05.	11.06.-01.08.
08	16.07.	30.07.-29.08.
09	13.08.	27.08.-19.09.
10	03.09.	17.09.-10.10.
11	24.09.	08.10.-07.11.
12	22.10.	05.11.-28.11.
13	12.11.	26.11.-19.12.
14	03.12.	17.12.-23.01.

*) Ensimmäinen päivämäärä osoittaa lehden ilmestymispäivän ja jälkimmäinen päivämäärä ilmaisee sen päivämäärän, johon asti ohjelma- ja tapahtumailmoitukset annetaan.

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puhelin 09-6129470. Fax 09-650715. Pankkiyhteys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 €, ulkomaille 35 €.

Katolskt stiftsblad Fides

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1 B, 00140 Helsingfors. Telefon 09-6129470. Fax 09-650715. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 30 €, till utlandet 35 €.

Paino / tryck

I-print Oy, Seinäjoki

Internet

katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset / Addressförändringar och annonser

info@catholic.fi

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:
Katolinen kirkko
Suomessa

Pankkitili:
NORDEA
101430–237491

Viitenumero:
90010

Lisätietoja:
www.catholic.fi/
hiippakunta/maksu/

Paavi tapasi Irlannin piispat

Vatikaanin lehdistöosaston tiedonanto paavi Benedictuksen ja Irlannin katolisten piispojen tapaamisesta:

Helmikuun 15. ja 16. päivinä pyhä isä tapasi Irlannin piispat ja Rooman kuurian vanhempia jäseniä keskustellakseen siitä vakavasta tilanteesta, joka on kohdannut Irlannin kirkkoa. Yhdessä he tutkivat Irlannin kirkon johtajien kykenemättömyyttä toimia tehokkaasti tapauksissa, jotka koskivat joidenkin pappien ja sääntökuntalaisten syyllistymistä nuorten seksuaaliseen hyväksikäyttöön. Kaikki läsnäolleet myönsivät, että tämä vakava kriisi on johtanut luottamuksen romahtamiseen Irlannissa toimivan katolisen kirkon johtoa kohtaan ja vahingoittanut sen antamaa todistusta evankeliumista ja sen moraaliopetusta.

Tapaamisessa vallitsi rukouksen ja veljeyden henki, ja sen suora ja avoin ilmapiiri antoi johdatusta ja tukea piispoille heidän pyrkimyksessään hoitaa tilannetta hiippakunnissaan.

Aamulla 15. helmikuuta pyhän isän pitämän lyhyen johdannon jälkeen jokainen piispa kertoi omista huomioistaan ja esitti suosituksensa. Piispat puhuivat suoraan siitä kivusta ja vihasta, petoksesta, skandaalista ja häpeästä, jota hyväksikäytetyt olivat ilmaisseet heille monissa eri tilanteissa. Maallikoiden, pappien ja sääntökuntalaisten tuntemukset olivat keskenään hyvin samanlaiset tätä rikosta kohtaan.

Piispat myös kuvasivat sitä tukea, jota nykytilanteessa osoittivat tuhannet koulutetut ja asiaan omistautuneet seurakuntien vapaaehtoiset maallikot lasten turvallisuuden takaamiseksi kaikessa kirkon tekemässä työssä. He korostivat, että koska ei ollut epäilystäkään siitä, että arvostelukyvyn pettämistä ja laiminlyöntejä oli tapahtunut keskeisissä asioissa, nyt oli ryhdytty vahvoihin toimenpiteisiin lasten ja nuorten turvallisuuden takaamiseksi. He myös painottivat sitoutumista yhteistyöhön sekä Pohjois- että Etelä-Irlannin lakisääteisten viranomaisten kanssa sekä Irlannissa toimivan katolisen kirkon kansallisen lasten turvallisuuden neuvoston kanssa sen takaamiseksi, että kirkossa noudatetaan parhaita mahdollisia standardeja, menettelytapoja ja käytäntöjä näissä asioissa.

Pyhä isä puolestaan huomautti, että lasten ja nuorten seksuaalinen hyväksikäyttö ei ole vain inhottava rikos vaan myös raskas synti, joka loukkaa Jumalaa ja haavoittaa hänen kuvakseen luodun ihmisen arvokkuutta. Koska nykyistä tuskallista tilannetta ei saada muuttumaan helposti, hän kehotti piispoja käsittelemään menneisyyden ongelmia määrätietoisesti ja kohtaamaan nykyisen kriisin rehellisesti ja rohkeasti. Paavi myös toivoi, että tapaaminen vahvistaisi piispojen yhteyttä toisiinsa ja auttaisi heitä puhumaan yksimielisesti niistä konkreettisista askelista, joilla yritetään tuoda apua hyväksikäytetyille. Hän myös rohkaisi uudistumiseen uskossa Kristukseen ja palauttamaan kirkon hengellisen ja moraalisen uskottavuuden.

Pyhä isä myös viittasi yleisempään kirkkoa vahingoittavaan uskon kriisiin, ja hän liitti sen ihmispersoonan kunnioittamisen puutteeseen ja siihen, kuinka uskon heikkeneminen on ollut merkittävä tekijä alaikäisten seksuaalisessa hyväksikäytössä. Hän korosti koko asian vaativan syvempää teologista pohdiskelua ja kutsui syvempään inhimilliseen, hengelliseen, akateemiseen ja pastoraaliseen valmentautumiseen sekä pappiskandidaatteja että sääntökuntien kandidaatteja, ja myös jo vihittyä ja lupaukset antaneita.

Piispoilla oli mahdollisuus tutustua paavin Irlannin katolilaisille valmistelemaan paimenkirjeeseen ja keskustella siitä. Paavi ottaa huomioon piispojen kommentit ja viimeistelee kirjeen, joka julkaistaan nyt alkavan paaston aikana.

Keskustelut päättyivät tiistaiaamuna 16. helmikuuta 2010. Piispojen ollessa palaamassa hiippakuntiinsa pyhä isä rukoili, että tämä paastonaika olisi erityinen aika pyytää Jumalan armon ja Pyhän Hengen pyhyyden ja voiman lahjojen vuodattamista Irlannin kirkolle.

KATT/VIS

Ensimmäinen anglikaaniyhteisö on pyytänyt ordinariaatin perustamista

Traditionaalisen anglikaanisen yhteisön (*Traditional Anglican Communion, TAC*) Pohjois-Amerikan provinssi, joka tunnetaan nimellä Amerikan anglikaaninen kirkko (*Anglican Church in America*), on päättänyt virallisesti pyytää uskonopin kongregaatiota perustamaan alueelle personaaliordinariaatin. Provinssi päätti asiasta maaliskuun alussa pitämässään kokouksessa.

Personaaliordinariaatti on uudenlainen, sotilashiippakuntaa muistuttava hallintoalue, jonka tarkoituksena on taata anglikaaneille, jotka kääntyvät katolilaisiksi, mahdollisuus säilyttää monia heille tärkeitä elementtejä anglikaanisesta hengellisyydestä ja liturgisesta traditiosta. Edellytyksenä ordinariaattiin liittymiselle on luonnollisesti katolisen uskon tunnustaminen, niin kuin se Katolisen kirkon katekismuksessa on esitetty, sekä paavin aseman ja jurisdiktion hyväksyminen.

Paavi **Benedictus XVI** julkaisi apostolisen konstituution *Anglicanorum coetibus* viime vuoden lopulla.

KATT/CNA

Hiippakunnan osoitekalenterit ilmestyivät

Hiippakunnan osoitekalenteri on ilmestynyt. Niitä voi tiedustella viikonlopusta alkaen kaikista seurakunnista. Osoitekalenterin ilmestyminen viivästyi vuodenvaihteesta monien piispannimitystä seuranneiden nimitysten ajoituksen vuoksi.

KATT

Attentat mot kristna ökar i Mosul

I slutet av februari skrev fader **Adris Hanna**, en syriskkatolsk präst i Sverige ett brev om våldet mot kristna i Irak. I brevet skrev han t ex att ”bara den senaste veckan har sju kristna dödats i Mosul. En situation som lett till att många kristna inte vågar sig ut, eller överväger att lämna landet.”

I brevet vädjar fader Hanna om stöd och förbön för de drabbade. Han är också kritisk till att kristna från Irak skickas tillbaka dit från Sverige, trots att de riskerar att utsättas för förföljelse på grund av sin religion.

”Jag har daglig kontakt med kyrkan och anhöriga i Mosul, berättar han. Det här är ohyggligt. Många vågar inte längre gå ut.”

Den lokale syriansk-katolske biskopen i Mosul, **George Kass Mousa**, vädjar till myndigheter och andra om skydd och hjälp till de kristna i området. I brevet från fader Adris räknar han upp en rad attentat mot kristna i Mosul sedan december 2009.

KATT/katolskakyrkan.se

ENNAKKOTIEDOT KESÄLEIREISTÄ STELLA MARISISSA 2010

VARHAISNUORET SU 6.6.- LA 12.6. 10-13V.

LASTENLEIRI 1. SU 13.6.- LA 19.6. 5-9V.

LASTENLEIRI 2. LA 19.6.- PE .26.6.

SPORTTILEIRI MA 28.6. – LA 3.7. 10-13V.

PERHELEIRI 1. SU 11.7. – LA 17.7. PERHEET

ISOSKOULUTUS - ” - < 14V.

PERHELEIRI 2. SU 18.7. - LA 24.7.
(JOS ON SUURTA KYSYNTÄÄ 1. LEIRILLE)

VAHVISTUSLEIRI SU 25.7. – LA 31.7. 14-16V.
(TURUN SEURAKUNTA JÄRJESTÄÄ)

LISÄTIETOJA SEURAAVASSA FIDESISSÄ. ILMOITTAUTUA VOI KATEKEETTISEEN KESKUKSEEN PUH. 09-2416095.

Caritas

Paastokeräysteema 2010

Köyhyyttä vastaan - turvallisemman arjen puolesta
Zero Poverty - Act Now

Lisätietoja sivulla 10.

Tili: Sampo 800012-70154504. Saaja: Suomen Caritas ry. Viite: 2257. Rahankeräyslupa OKH131A.

Caritas auttaa Haitia

Haitin maanjäristyksestä on kulunut jo pari kuukautta. Maanjäristyksen kohteeksi joutui miljoonia ihmisiä maassa, joka jo ennestään kärsi köyhyydestä ja luonnonmullistuksista. Haitin jälleenrakentamisen oletetaan kestävän kymmenen vuotta.

Caritaksen avustustyö Haitissa alkoi välittömästi järistyksen tapahduttua. Caritas oli ensimmäisten joukossa antamassa apua sitä eniten tarvitseville. Mittavia jakeluja on järjestetty pääkaupungissa Port-au-Princessä sekä muilla järistysalueilla kuten Jacmelissa ja Léogânessa. Caritas on toimittanut ruokaa, suojaa, lääkeapua ja puhdasta vettä jo sadoille tuhansille haitilaisille.

Caritaksella on parikymmentä avustusleiriä pääkaupungissa ja sen ulkopuolella. Papit, sisaret ja Haitin Caritaksen työntekijät huolehtivat niistä yhdessä satojen vapaaehtoisten kanssa. Caritas ja 32 haitilaista seurakuntaa auttavat näillä leireillä 150 000 ihmistä mm antamalla materiaalista apua ja psyko-sosiaalista hoitoa.

Lasten asema Haitissa on vaikea. Haitissa on läntisen pallonpuoliskon korkeimmat lapsikuolleisuusluvut. Ripuli, hengitystieinfektiot, malaria, tuberkuloosi ja HIV/AIDS johtavat kuolinsyytilastoja. Maanjäristyksessä on tuhoutunut tuhansia kouluja ja ennen järistystäkin vain puolet lapsista aloitti koulunkäynnin. Edes yksi viidestäkymmenestä ei käynyt loppuun toisen asteen koulua.

Maanjäristyksen jälkeen perheet ovat hajallaan, lapset menettäneet kotinsa ja usein myös vanhempansa. Lähes puolet, 48 %, järistyksen kohteeksi joutuneesta väestöstä on lapsia. Heistä monet ovat syvästi traumatisoituneita ja yksin ja joutuvat tulemaan toimeen omin neuvoin. Suurin osa ihmisistä asuu muualla kuin turvallisissa leireissä. Aseita on runsaasti saatavilla. On tärkeää varmistaa, että Haitissa ei ajauduta tilanteeseen, jossa laittomuus vallitsee, ihmisoikeudet menettävät merkityksensä ja rikoksia voi tehdä seuraamuksia pelkäämättä. On tärkeää varmistaa myös, että apua jaetaan tasapuolisesti kaikille – ei ainoastaan vahvimmille ja äänekkäimmille.

Caritas Internationaliksen presidentti kardinaali **Oscar Rodriguez Maradiagan** mukaan ”Haiti on hyvin köyhä maa, joka tarvitsee apuamme. Caritas jakaa apua Haitissa nyt ja tarvitsee tukeamme, jotta voisi turvata tämän kauhean tragedian kokemien ihmisten elämää.”

Tarja Tuomisto / Caritas

Jerusalemista löytyi 500-luvun katu

Ylen verkkosivuilla on kerrottu kansainvälisten uutistoimistojen levittämästä uutisesta, jonka mukaan arkeologit ovat löytäneet Jerusalemista 1500 vuoden ikäisen kristittyjen pyhiinvaeltajienkin käyttämän pääkadun. Vanhan kadun suuria katukiviä löytyi korjaustöiden yhteydessä Jerusalemin vanhan kaupungin Jaffa-portin sisäpuolelta.

Muinainen katu paljastui 4,5 metriä nykyisen katutason alapuolelta. Nyt paljastunut katu on kuvattu Jordaniassa sijaitsevassa bysanttilaisessa Pyhän Yrjänän kirkon lattiamosaiikissa eli niin sanotussa Madaban kartassa. Se on vanhin tunnettu Pyhän maan kartta.

Löydetty kadunpätkä joudutaan peittämään pian uudelleen, koska se sijaitsee vilkkaan kadun alla. Kaivauksesssa löytyi lisäksi nuorempien rakennusten jäänteitä sekä saviastioita ja pronssipainoja.

KATT/YLE/AFP

Avioliittokurssi 2010

Pyhän Henrikin seurakuntasalissa klo 19.00

1. helmikuuta
15. helmikuuta
1. maaliskuuta
15. maaliskuuta
29. maaliskuuta

Marriage Course 2010

St. Henry's parish hall at 7.00 PM

1st of February
15th of February
1st of March
15th of March
29th of March

Max Arhippainen Englantilaisen koulun säätiön asiamieheksi

Englantilaisen koulun säätiön hallitus on nimittänyt VTL **Max Arhippaisen** (46) säätiön asiamieheksi 1.2.2010 alkaen. Arhippainen seuraa tehtävässä OTK **Maijaliisa Ahoa**, joka on pyytänyt eroa asiamiehen tehtävästä hoidettuaan tointa menestyksekkäästi vuodesta 2000.

Max Arhippainen on helsinkiläinen ekonomisti ja toimittaja. Hän on työskennellyt monella alalla. Hän toimi Hufvudstadsbladetin vastaavana päätoimittajana 2002-2008, vuonna 2008 myös yhtiön toimitusjohtajana. Hän on sen jälkeen tehnyt projekti- ja freelancetyötä vapaana toimittajana.

Nuorempana hän toimi yhteiskunnallisissa tehtävissä, mm. RKP:n nuorisojärjestössä, RKP:n ministereiden avustajana ja Suomenruotsalaisten kansankäräjien puheenjohtajana. Sen jälkeen hän toimi 1990-luvulla kymmenen vuotta taloustutkijana. Viime aikoina hän on työskennellyt asiantuntijasihteerinä valtioneuvoston kansliassa ja asiamiehenä yhdistyksessä, joka suunnittelee toiminta-, kulttuuri- ja asuntokorttelia Helsingin Jätkäsaareen.

Arhippainen on valmistunut valtiotieteen lisensiaatiksi Helsingin yliopistosta pääaineenaan kansantaloustiede. Hän on lisäksi suorittanut erillisen arvosanan ortodoksisessa teologiassa Joensuun ylipistossa. Max Arhippainen on naimisissa ja hänellä on neljä lasta.

Arhippainen raportoi tehtävässään Säätiön hallitukselle, ja hänen esimiehenään toimii Säätiön hallituksen puheenjohtaja.

KATT/Englantilaisen koulun säätiö

Kirjoja

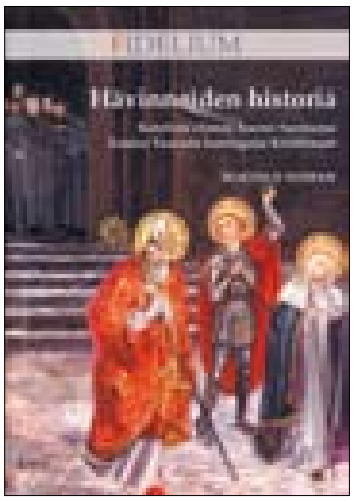

Magnus Nyman: Hävinneiden historia. KATT 2009. Sid. 309 sivua. 32 €.

Hetkipalvelus. Laudes ja vesper. Pääsiäisaika. KATT 2003. Nid. 323 sivua. 16 €.

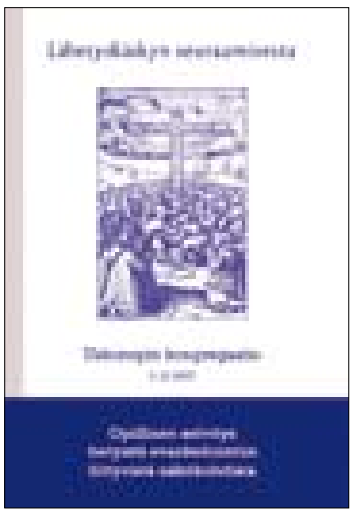

Uskonopin kongregaatio: Lähetyskäskyn seuraamisesta. KATT 2008. Nid. 35 sivua. 7 €.

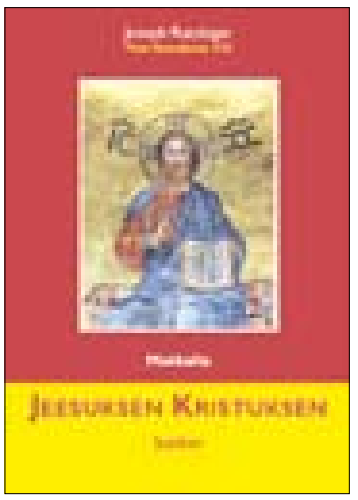

Joseph Ratzinger: Matkalla Jeesuksen Kristuksen luokse. KATT 2006. Nid. 179 sivua. 17 €.

Wilfrid Stinissen OCD: Maria Raamatussa ja meidän elämässämme. KATT 2006. Nid. 168 sivua. 10 €.

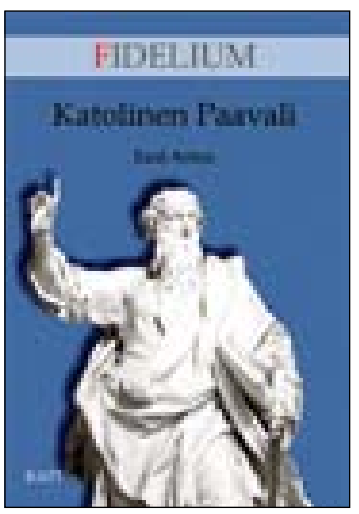

Emil Anton: Katolinen Paavali. KATT 2009 (Fidelium 01). Nid. 204 sivua. 16 €.

Nämä ja monia muita kirjoja saa Katolisesta tiedotuskeskuksesta. Käy paikan päällä tai tilaa kirjoja kotiin postiennakolla. Postituskulut 8 euroa alle 35 euron tilauksiin. www.catholic.fi/kirjamyynti.

Pyhä Joosef

Neitsyt Marian puoliso

Pyhää Joosefia muistetaan kirkon liturgiassa ei vain Roomalaisessa kaanonissa vaan myös kolmen eri juhlapäivän yhteydessä: 19.3. on pyhän Joosefin, Neitsyt Marian puolison velvoittava* juhlapyhä; 1.5. on pyhän Joosefin, työläisen vapaaehtoinen muistopäivä; ja ensimmäisenä joulun jälkeisenä sunnuntaina on pyhän perheen, Jeesuksen, Marian ja Joosefin juhla.

Päivän rukous

Kaikkivaltias Jumala, ihmiskunnan pelastuksen alkaessa toteutua sinä annoit Jeesuksen ja Neitsyt Marian pyhän Joosefin rakastavaan suojelukseen. Suo kirkkosi hänen avullaan uskollisesti hoitaa pelastuksen salaisuuksia niiden täyttymiseen saakka. Aamen.

Messukirjasta

Lapsen rukous

Pyhä Joosef, ohjaa minut elämään viatonta ja puhdasta elämää. Suojele minua niin kuin suojelit Jeesusta lapsena. Oi pyhä Joosef, Herramme Jeesuksen Kristuksen kasvattaja ja Neitsyt Marian puoliso, rukoile puolestani. Aamen.

Koululaisen rukouskirjasta

*) **Velvoittava juhlapyhä** tarkoittaa sitä, että uskovia velvoittaa aivan samoin kuin sunnuntaisin pyhään messuun osallistuminen — messusta ei voi jättäytyä pois paitsi pätevistä syistä. Sunnuntaiden ja sunnuntaina vietettävien juhlapyhien lisäksi velvoittavia juhlapyhiä ovat Helsingin hiippakunnassa seuraavat päivät: Herran syntymä, joulu 25.12.; pyhän Jumalansynnyttäjän Marian juhlapyhä 1.1.; Herran ilmestyminen, loppiainen 6.1.; pyhä Joosef, Neitsyt Marian puoliso 19.3.; Herran taivaaseenastuminen, helatorstai (tänä vuonna 13.5.); pyhät apostolit Pietari ja Paavali 29.6.; autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen 15.8.; autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen 8.12.

Vi kan inte älska Kristus utan att lära känna honom

Då Kristus undervisar oss sker det genom kärlek till oss. Han älskar oss först så att vi sedan kan älska honom. Det är på detta sätt som vi kan leva och övervinna/leva vår existens eller vårt liv.

Den avgörande frågan är och förblir – är hela vår existens fullständigt meningslös eller finns det mening och framtid.

Vi kan välja mellan fyra alternativ:

- vi kan begå andligt självmord genom förströelser och inte befatta oss med ”den avgörande frågan”
- vi kan dra oss in i mystisism
- vi kan fly in i oss själva och inte befatta oss med ”världen”
- vi kan försöka svara frågan på ett aktivt och konstruktivt sätt.

Frågeställningen är grundläggande och existentiell. Endast ett alternativ kan vara det rätta. Kriteriena för vårt beslut bestäms av våra värderingar.

Det kristna livet kan jämföras med en mognande frukt. Så länge som den mognar plockar man den inte. Först när den är mogen och klar plockar man den. Att välja de tre första alternativen är som att plocka en omogen frukt.

Källa: Teilhard de Chardin (1959)
The Future of Man, Fontana Books, London

Rukouksen apostolaatti

Maaliskuu

Että maailmantaloutta hoidettaisiin oikeudenmukaisuuden ja tasa-arvon periaatteiden mukaisesti ja ottaen huomioon kansojen ja erityisesti köyhimpien todelliset tarpeet.

Että Afrikan kirkot olisivat sovituksen ja oikeudenmukaisuuden merkkejä ja välikappaleita.

Huhtikuu

Että uskovat kunnioittavasti, suvaitsevasti ja dialogia käymällä vastustaisivat taipumusta fundamentalismiin ja ääriliikkeisiin.

Että vainotut kristityt kestäisivät Pyhän Hengen tuen avulla ja todistaisivat Jumalan rakkaudesta jopa vainoajiaan kohtaan.

Böneapostolatet

Mars

För en rättvis och ärlig hantering av världsekonomin, särskilt med hänsyn till fattiga nationer.

Att kyrkan i Afrika arbetar för rättvisa och försoning.

April

Att fundamentalism och extremism motverkas av de troendes kloka och respektfulla bemötande.

För de kristna som lider förföljelse: att den helige Ande ger dem styrka.

Paavi Benedictus XVI:n viesti paaston ajalle 2010

Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen (Room. 3:22)

Rakkaat veljet ja sisaret!

Joka vuosi paastonajalla kirkko kutsuu meitä tarkastelemaan vakavasti elämäämme evankeliumin opetusten valossa. Tänä vuonna haluaisin tarjota teille joitakin ajatuksia oikeudenmukaisuuden suuresta teemasta, alkaen Paavalin vakuutuksesta: ”Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen” (Room. 3:22).

Oikeudenmukaisuus: ”antaa kullekin omansa”

Ensimmäiseksi haluan pohtia käsitteen ”oikeudenmukaisuus” merkitystä. Tavallisessa kielenkäytössä se tarkoittaa, että ”annetaan jokaiselle se, mikä hänelle kuuluu”, kuten asian ilmaisi tunnetulla lauseellaan Ulpianus, roomalainen juristi 200-luvulta. Tosiasiassa tämä klassillinen määritelmä ei määrittele, mikä on se, mikä kullekin kuuluu antaa. Sitä mitä ihminen eniten tarvitsee, ei laki voi hänelle taata. Elääkseen elämäänsä täydesti ihminen tarvitsee jotakin henkilökohtaisempaa, jonka voi saada vain lahjaksi. Voisimme sanoa, että ihminen elää siitä rakkaudesta, jonka vain Jumala voi antaa, koska hän loi ihmispersoonan kuvakseen ja kaltaisekseen. Aineelliset asiat ovat tietysti hyödyllisiä ja tarpeen — jopa Jeesus itse otti asiakseen parantaa sairaita ja ruokkia häntä seuranneita väkijoukkoja, ja hän varmasti tuomitsee sen välinpitämättömyyden, joka nykyäänkin pakottaa sadat miljoonat ihmiset kuolemaan ruoan, veden ja lääkkeiden puutteessa — kuitenkin ”jakava” oikeudenmukaisuus ei anna ihmiselle kaikkea sitä, mikä hänelle ”kuuluu”. Niin kuin ihminen tarvitsee leipää, hän tarvitsee vielä enemmän Jumalaa. Pyhä Augustinus huomauttaa: jos ”oikeudenmukaisuus on se hyve, joka antaa kullekin, mitä hänelle kuuluu ... missä sitten on ihmisen oikeudenmukaisuus, kun hän hylkää todellisen Jumalan?” (*De civitate Dei*, XIX, 21).

Mikä on epäoikeudenmukaisuuden syy?

Evankelista Markus kertoo seuraavat Jeesuksen sanat, jotka liittyvät sen aikaiseen keskusteluun siitä, mikä on puhdasta ja mikä epäpuhdasta? ” Ei ihmistä voi saastuttaa mikään, mikä tulee häneen ulkoapäin. Se ihmisen saastuttaa, mikä tulee hänen sisältään. ... Se mikä tulee ihmisestä ulos, se saastuttaa ihmisen. Juuri ihmisen sisältä, sydämestä, lähtevät pahat ajatukset” (Mark. 7:14-15, 20-21). Välittömästi ruokaa koskevan kysymyksen ohella voimme huomata fariseusten suhtautumisessa ihmisessä olevan pysyvan kiusauksen: sijoittaa pahan alkusyy ulkonaiseen asiaan. Monet nykyajan ideologiat syvimmältään edellyttävät sitä: koska epäoikeudenmukaisuus tulee ”ulkopuolelta”, riittää että ne ulkoiset syyt poistetaan, jotka estävät oikeutta vallitsemasta. Tällainen ajattelutapa — Jeesus varoittaa - on luonnollinen ja lyhytnäköinen. Epäoikeudenmukaisuudella, joka on pahan hedelmä, ei ole yksinomaan ulkoisia juuria. Sen alkuperä on ihmisen sydämessä, josta sen siemenet löytyvät salaperäisessä yhteistyössä pahan kanssa. Psalmista tunnistaa tämän katkerasti sanoessaan: ”Syntinen olin jo syntyessäni, synnin alaiseksi olen siinnyt äitini kohtuun” (Ps. 51:7).

Todella, ihmistä heikentää vahva vaikutus, joka haavoittaa hänen kykyään päästä yhteyteen muiden kanssa. Luonnostaan hän on avoin jakamaan omastaan vapaasti, mutta hän löytää olemuksestaan oudon painovoiman, joka saa hänet kääntymään sisäänpäin ja pitämään itsensä muiden yläpuolella ja heitä vastaan. Tämä on itsekkyyttä, alkusynnin seurausta. Aadam ja Eeva, Saatanan valheen vietteleminä tarttuivat salaperäiseen hedelmään vastoin Jumalan käskyä ja korvasivat Rakkauteen luottamisen logiikan epäluulolla ja kilpailulla, logiikan vastaanottaa ja luottavasti odottaa Toiselta kiihkeään tarttumiseen ja omakseen tekemiseen (vrt. 1. Moos. 3:1-6), ja kokivat sen seurauksena rauhattomuutta ja epävarmuutta. Kuinka ihminen voi vapautua tästä itsekkäästä vaikutuksesta ja avautua rakastamaan?

Oikeudenmukaisuus ja ”*sedaqah*”

Israelin viisausperinteen ytimestä löydämme syvälle käyvän yhteyden Jumalaan uskomisen (”Hän nostaa köyhän tomusta”) (Ps. 113:7) ja lähimmäistä kohtaan osoitetun oikeudenmukaisuuden väliltä. Heprean sana ”*sedaqah*”, joka itsessään viittaa oikeudenmukaisuuden hyveeseen, ilmaisee tämän hyvin. Sedaqah tosiasiassa merkitsee toisaalta täyttä hyväksyntää Jumalan tahdolle Israelissa, toisaalta samanarvoisuutta suhteessa lähimmäisiin (vrt. 2. Moos. 20:12-17), erityisesti köyhiin, muukalaisiin, orpoihin ja leskiin (vrt. 5. Moos. 10:18-19). Mutta nuo kaksi merkitystä kuuluvat yhteen, koska köyhälle antaminen ei ole israelilaiselle muuta kuin sen palauttamista Jumalalle, mitä ollaan velkaa hänelle, joka säälii kansansa kurjuutta. Ei ollut sattuma, että Mooses sai laintaulut Siinainvuorella Punaisenmeren ylittämisen jälkeen. Lain kuunteleminen ennakoi uskoa Jumalaan, joka ensimmäisenä ”kuuli kansansa itkun” ja ”astui alas päästääkseen heidät egyptiläisten käsistä (vrt. 2. Moos. 3:8). Jumala tarkkaa köyhien itkua ja vastalahjaksi hän odottaa tulevansa kuulluksi: Hän pyytää oikeudenmukaisuutta köyhiä (vrt. Sir. 4:4-5, 8-9), muukalaisia (vrt. 2. Moos. 22:20) ja orjia kohtaan (vrt. 5. Moos. 15:12-18). Oikeudenmukaisuuteen pääsemiseksi on välttämätöntä luopua itseriittoisuuden illuusiosta, syvästä sulkeutuneisuuden tilasta, joka juuri on epäoikeudenmukaisuuden alkuperä. Toisin sanoen, se mitä tarvitaan, on vielä syvempi ”pois lähteminen” kuin se, minkä Jumala toteutti Mooseksen avulla, sydämen vapauttaminen, jota laki itsessään on voimaton toteuttamaan. Onko ihmisellä siis mitään toivoa oikeudenmukaisuudesta?

Kristus, Jumalan oikeudenmukaisuus

Kristillinen hyvä sanoma vastaa myönteisesti ihmisen oikeudenmukaisuuden janoon, kuten pyhä Paavali vakuuttaa kirjeessä roomalaisille: ”Nyt Jumala on kuitenkin laista riippumatta tuonut ilmi vanhurskautensa,... Tämä Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen, ja sen saavat omakseen kaikki, jotka uskovat. Kaikki ovat samassa asemassa, sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. Hänet Jumala on asettanut sovitusuhriksi, hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi” (Room. 3:21-25). Mitä sitten on Kristuksen vanhurskaus? Se on oikeudenmukaisuutta, joka tulee armosta; siinä ei kukaan tee poikkeusta, ei paranna itseään tai muita. Se tosiasia, että ”sovitus” tulee Kristuksen ”verestä”, merkitsee että kenenkään ihmisen uhrit eivät vapauta häntä hänen rikkomustensa painosta, vaan sen tekee Jumalan rakkauden teko, hänen, joka avaa itsensä äärimmäisyyteen saakka, jopa siihen saakka, että hän itsessään kantaa ihmiselle kuuluvan ”kirouksen” antaakseen takaisin Jumalalle kuuluvan ”siunauksen” (vrt. Gal. 3:13-14). Mutta tämä nostattaa välittömän vastalauseen: Millaista oikeudenmukaisuutta on se, että oikeamielinen mies kuolee syyllisen puolesta ja syyllinen saa puolestaan oikeamieliselle kuuluvan siunauksen? Eikö tämä merkitse, että kukin saa vastakohdan siitä, mitä hänelle ”kuuluisi”. Tosiasiassa tässä me löydämme jumalallisen oikeudenmukaisuuden, joka on täysin erilaista kuin sen inhimillinen vastine. Jumala on maksanut Pojassaan meidän puolestamme hinnan vaihtokaupasta, hinnan joka on todella yletön/ylenpaltinen. Ennen ristin oikeutta ihminen saattoi kapinoida, sillä se paljastaa, ettei ihminen ole itseriittoinen vaan tarvitsee Toisen toteuttaakseen itsensä täysin. Kääntyminen Kristuksen luokse, evankeliumin uskominen merkitsee viime kädessä poistumista itseriittoisuuden illuusiosta ihmisen oman tarvitsevuuden löytymiseksi ja hyväksymiseksi — toisten ihmisten ja Jumalan tarvitsemisen, hänen anteeksiantonsa jaystävyytensä tarvitsemisen. Niin me ymmärrämme, kuinka usko on kertakaikkiaan erilaista kuin luonnollinen, hyvältä tuntuva, ilmeinen tosiasia: vaaditaan nöyryyttä hyväksyä se, että tarvitsen Toisen vapauttamaan minut ”siitä mikä on minun”, antamaan minulle ilmaiseksi ”sitä mikä on hänen”. Tämä tapahtuu erityisesti sovituksen ja eukaristian sakramenteissa. Kristuksen työn ansiosta me pääsemme ”suurimpaan” oikeudenmukaisuuteen, joka on rakkauden oikeudenmukaisuutta (vrt. Room. 13:8-10). Se osoittautuu jokaisessa tapauksessa enemmän velalliseksi kuin velkojaksi, koska se on saanut enemmän kuin olisi koskaan voinut odottaa. Tämän kokemuksen vahvistamana kristitty on lähetetty osallistumaan oikeudenmukaisen yhteiskunnan luomiseen, missä kaikki saavat tarvittavan voidakseen elää ihmisen arvokkuuteen kuuluvalla tavalla ja missä oikeudenmukaisuutta elävöittää rakkaus.

Rakkaat veljet ja sisaret, paastonaika huipentuu pääsiäisen kolmeen pyhään päivään, jolloin me myös tänä vuonna vietämme jumalallista oikeudenmukaisuutta — rakkauden täyteyttä, lahjaa, pelastusta. Olkoon tämä katumuksen aika jokaiselle kristitylle aidon kääntymyksen ja Kristuksen salaisuuden vahvan tuntemisen aikaa, hänen, joka tuli täyttämään kaiken vanhurskauden. Näiden ajatusten myötä annan sydämestäni teille kaikille apostolisen siunaukseni.

Vatikaanissa,
30. lokakuuta 2009

Paavi Benedictus XVI

© Copyright 2009 - Libreria Editrice Vaticana

Piispan paimenkirje paaston ajalle

Rakkaat hiippakuntalaiset,

”Antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa” (2. Kor. 5:20). Näin apostoli Paavali kehottaa Korintin seurakuntalaisia ja samalla meitä kaikkia. Me tarvitsemme sovintoa Jumalan kanssa, hänen anteeksiantoaan synneillemme. Apostolin kehotus tuntuu varsinkin pääsäiseen valmistavan paaston aikana ajankohtaiselta.

Ennen suuria juhlia on kodeissa tavallista siivota ehkä vielä tarkemmin ja enemmän kuin muulloin, jotta juhlaa voitaisiin viettää todella iloisin mielin ja juhlavasti. Paaston ajan kutsu kääntymykseen edellyttää ihmisen sydämen puhdistamista. Pitemmän ajan kuluessa myös sydämeen pesiytyy helposti kaikenlaista likaa ja tahraa, josta on syytä päästä eroon. Siksi lause ”antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa” sopii valmistautumiseen pääsiäisjuhlaan, tiedämmehän, että vain Jumala rakkaudesta meitä kohtaan voi poistaa meistä väärät tekomme, sanamme, ajatuksemme ja laiminlyöntimme ja eheyttää meidät suhteessamme itseemme, lähimmäisiin ja itse Jumalaan.

On monenlaisia tapoja pyytää anteeksiantoa Jumalalta. Niitä on rukous, synnintunnustus messun alussa ja katumushartaus. Lisäksi jokainen lähimmäisen rakkauden teko, korvaus aiheutetusta vahingosta, sovinnon tekeminen ihmisten välillä, anteeksi antaminen lähimmäiselle ja anteeksi pyytäminen, herättävät Jumalan halun antaa anteeksi ja saavat aikaan sovinnon.

Mutta kirkollamme on tässä myös suurenmoinen armonväline: parannuksen sakramentti eli rippi. Se on tarkoitettu niille, jotka ovat syyllistyneet raskaaseen syntiin. Mutta ilman raskasta syyllisyyttäkin kaikkien tulee säännöllisin välein ottaa vastaan ripin sakramentti, ainakin kerran vuodessa ja mieluummin sitä useamminkin. Rippi antaa mahdollisuuden katua syntejä mainiten ne nimeltä. Näin ripittäytyjä voi ottaa etäisyyttä juuri hänen omaatuntoaan painaviin asioihin, lausumalla ne ääneen.

Tunnustusta tulee edeltää omantunnon tutkistelu ja katumuksen herättäminen kaikesta siitä mistä omatunto syyttää. Juuri katumus on edellytys Jumalan anteeksiannolle ja olennainen asia hedelmälliselle ripille.

Monesti ripittäytyminen ei ole helppoa. On myös elämäntilanteita, jolloin sakramentaalista rippiä ei ole mahdollista vastaanottaa, esimerkiksi niiden kohdalla, jotka ovat eronneet ja menneet uudelleen naimisiin. Tässäkin tapauksessa on kuitenkin mahdollisuus sielunhoidolliseen keskusteluun papin kanssa. Sen aikana voidaan rukoilla ja saada siunaus. Toivon sydämestäni, että tätä mahdollisuutta käytettäisiin paljon hyväksi.

Itse asiassa meillä kaikilla on vaikeuksia ripittäytymisen kanssa. Jotkut myöhemmällä iällä kirkkoon otetut ja ne jotka pitempään aikaan eivät ole ripittäytyneet valittavat itse rippitilanteen outoutta ja papin kohtaamista ripissä. Rohkaisen heitä lämpimästi kääntymään luottavaisin mielin rippi-isän puoleen, ottamaan tässä ratkaisevan askeleen, muistaen sitä, että jokainen vihitty pappi on velvollinen säilyttämään ehdottomasti rippisalaisuuden ja että lopulta ripissä on kyse armahtavan Vapahtajan kohtaamisesta. – Hyvä on myös muistaa, että luonnollisesti pappejakin koskee ripin sakramentti. Papit, piispat ja itse paavikin ripittäytyvät.

Useimmilla meistä on myös se inhimillinen vaikeus, ettemme mielellämme myönnä virheitämme, heikkouksiamme ja epäonnistumisiamme. Kaikki me asetamme mielellämme hyvät puolemme esille ja sen sijaan vaikenemme varjopuolistamme. Usein syytämme olosuhteita tai menneisyyden ongelmia synneistämme. Erityinen syyllisyyden torjunnan muoto on vierittää syy muille. Jo syntiinlankeemus kertomuksessa raamatun ensi lehdiltä saamme kuvauksen tästä inhimillisestä taipumuksestamme. Siinä Jumala kohtaa Edenin puutarhassa Adamin, joka on syyllistynyt Jumalan tahdon vastaiseen tekoon. Jumalan kysyessä häneltä, oliko hän syönyt kiellettyä hedelmää, Adam vastaa, että nainen, jonka Jumala oli hänelle antanut kumppaniksi, tarjosi sitä hänelle. Kun Jumala kääntyy vuorostaan Eevan puoleen, tämä vierittää syyn käärmeelle, joka petti hänet. Sekä Adam että Eeva torjuivat oman syyllisyytensä. Juuri näin tapahtuu yhä uudelleen sekä ihmisten yksityiselämässä, että yhteiskunnan julkisilla forumeilla. Ihmisillä on miltei voittamattomia esteitä myöntää: minä itse olen syyllinen.

Tuohon vilpittömyyteen oman syyllisyytemme suhteen Jumala kutsuu meitä. Ripissä voimme ikään kuin hylätä sen evankeliumissa kerrotun fariseuksen asenteen, joka fariseus temppelissä ylistää itseään Jumalan edessä. Sen sijaan saamme katsella totuudellisesti, ilman viattomuuden naamareita, omaa syyllisyyttä taaempana seisovan, katuvan publikaanin tavoin. (Vrt. Lk. 18:9-14) Rippituolissa saamme vapaasti olla syyllisiä ja myöntää sen ääneen.

Syntien anteeksianto ripin sakramentissa perustuu Kristuksen pelastustekoihin, Herran ristinkuolemaan ja hänen ylösnousemukseensa. Apostoli Paavali sanoo, että meitä vastaan kirjoitettu rikkomustemme velkakirja on naulittu ristille. (Vrt. Kol. 2:14).

Kohdatessaan opetuslapsensa ensimmäistä kertaa kuolemansa jälkeen, ylösnoussut Kristus sanoo heille: ”Rauha teille. Ottakaa Pyhä Henki. Jolle te annatte synnit anteeksi, hänelle ne ovat anteeksiannetut. Jolta te kiellätte anteeksiannon, hän ei saa syntejään anteeksi.” (Joh. 20:21-23) Varhaiset kirkkoisät sanovat kauniisti, että ”syntien anteeksianto on noussut kuolleista”. – Ylösnoussut Herra antaa apostoleille valtuuden toimia hänen sijassaan päästäjinä synneistä. Apostolit ovat antaneet tämän saman valtuuden piispoille ja nämä jakavat tämän tehtävänsä papeille toimia rippi-isinä.

Rippi kertoo meille, että anteeksisaaminen, sovinto ja sydämen rauha voivat toteutua. Omantunnon taakkojen poisantaminen, uusi rohkeus, ilo, vapautus ja uusi elämän alku ovat mahdollisia. Usko, rakkaus ja kiitollisuus Jumalaa kohtaan voivat kasvaa ripin synninpäästöstä. Näin syyllisyydestäkin voi tulla ”felix culpa”, onnellinen syyllisyys. Pääsiäisyön ”Exsultet” –hymnissä, pääsiäiskynttilän ylistyksessä lauletaan: ”Miten välttämätön olikaan Adamin synti, joka Kristuksen kuoleman kautta pyyhittiin pois. Oi onnellinen syyllisyys, joka ansaitsi tällaisen Lunastajan!”

”Antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.”

Paaston aikana 2010

+Teemu Sippo SCJ
Helsingin piispa

Biskopens herdabrev för fastetiden

Kära stiftsbor,

”Låt försona er med Gud” (2 Kor 5:20). Det är aposteln Paulus uppmaning till de kristna i Korinth och samtidigt till oss alla. Vi behöver också försona oss med Gud, vi behöver hans förlåtelse för våra synder. I synnerhet under fastan, när vi förbereder oss inför påsken, känns apostelns uppmaning aktuell.

Inför stora festligheter är det vanligt att man städar lite extra därhemma, att man gör lite mer än vanligt, för att man sedan verkligen ska kunna vara glad och det ska kännas festligt när man firar. Fastetidens kallelse till omvändelse förutsätter att vi gör rent i våra hjärtan. Över en längre tid är det lätt att alla möjliga fläckar och skräp samlar sig i hjärtat, och det är skäl att göra sig av med dem. Därför passar uppmaningen ”låt försona er med Gud” bra i förberedelserna inför påsken, för vi vet ju att Gud av kärlek till oss kan avlägsna våra felaktiga handlingar, ord, tankar och underlåtelser och göra oss hela i förhållande till oss själva, till våra medmänniskor och till Gud själv.

Det finns många sätt att be Gud om förlåtelse. Bön, syndabekännelsen i början av mässan och botandakt. Och Guds vilja att förlåta väcks också av varje handling vi utför som uttrycker vår kärlek till nästan, varje gång vi reparerar en skada vi har orsakat, varje gång vi försonas med människor, varje gång vi förlåter våra medmänniskor eller ber om förlåtelse; allt det bidrar till vår försoning.

Men dessutom har vår kyrka en storartad förmedlare av nåd: botens sakrament, bikten. Bikten är avsedd för dem som har gjort sig skyldiga till en allvarlig synd. Men även utan allvarliga synder ska alla med jämna mellanrum ta emot bikten sakrament, minst en gång om året och gärna oftare än så. Bikten ger oss möjlighet att ångra våra synder med namns nämnande. Det gör att den biktande kan ta avstånd från det som tynger just hans eller hennes samvete, genom att uttala dem högt.

Syndabekännelsen bör föregås av samvetsrannsakan och ånger över allt det som samvetet anklagar oss för. Det är just ångern som är en förutsättning för Guds förlåtelse och en väsentlig del av en fruktbar bikt.

Många gånger kan det vara svårt att bikta sig. Det finns också livssituationer då man inte kan ta emot en sakramental bikt, till exempel när det gäller människor som har skilt sig och gift om sig. Men även då kan man föra ett själavårdande samtal med en präst. Under samtalet kan man be och bli välsignad. Jag hoppas av mitt hjärta att det är en möjlighet som många ska utnyttja.

I själva verket har vi alla problem med bikten. En del som blivit upptagna i kyrkan i vuxen ålder och de som inte har biktat sig på länge klagar ibland över att biktsituationen känns konstig och över mötet med prästen i bikten. Men jag uppmuntrar er varmt att med förtroende vända er till en biktfader, att ta det avgörande steget och komma ihåg att varje vigd präst är bunden att absolut bevara bikthemligheten – och att det sist och slutligen handlar om att möta vår Frälsare i bikten, inte prästen. – Det är också bra att komma ihåg att prästerna själva naturligtvis omfattas av biktens sakrament. Präster, biskopar och påven själv biktar sig också.

För de flesta av oss finns det också den mänskliga svagheten att vi inte gärna erkänner våra fel, brister och misslyckanden. Vi fördrar hellre att lyfta fram våra goda sidor och hålla tyst om det som finns på skuggsidan. Ofta anklagar vi situationen eller problem i det förflutna för våra synder. En speciell form av att avvisa sin skuld är att lägga skulden på andra. Redan i berättelsen om syndafallet på de första bladen i Bibeln får vi en beskrivning av den mänskliga benägenheten. Då möter Gud Adam i Edens lustgård efter att Adam har gjort sig skyldig till en handling som bryter mot Guds vilja. När Gud frågar honom om han har ätit av frukten från det träd som var förbjudet svarar Adam att kvinnan, som Gud hade ställt vid hans sida, hade gett honom av frukten. När Gud sedan talat med Eva flyttar hon vidare skulden till ormen, som lurade henne. Både Adam och Eva avvisar alltså sin egen skuld. Just så går det om och om igen både i människors privatliv och i samhället. Människor har nästan oöverstigliga hinder för att erkänna: jag själv är den skyldiga.

Det är till att uppnå den uppriktigheten om vår egen skuld som Gud kallar oss. I bikten kan vi så att säga lämna bort den attityd som präglar farisén i evangeliet, han som upplyfter sig själv framför Gud i Templet. I stället för vi ärligt se på oss själva, utan en mask av oskyldighet, och liksom den ångerfulle publikanen se vår egen skuld. (Jfr Luk 18:9-14) I biktstolen får vi fritt vara skyldiga och medge det högt.

Syndernas förlåtelse i botens sakrament bygger på Kristi frälsningsgärning, Herrens död på korset och hans uppståndelse. Aposteln Paulus säger att det skuldebrev som belastade oss har utplånats genom att spikas på korset. (Jfr Kol 2:14).

När han möter sina lärjungar för första gången efter sin död säger den uppståndne Kristus till dem: ”Frid åt er alla Ta emot helig ande. Om ni förlåter någon hans synder, så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder, så är han bunden.” (Joh 20:21-23) De tidiga kyrkofädren sade vackert att ”syndernas förlåtelse har uppstigit från de döda”. – Den uppståndne Herren ger apostlarna befogenhet att handla i hans ställe som förlåtare av synder. Apostlarna har gett den samma befogenheten vidare till biskoparna och de delar sin uppgift som biktfäder med prästerna.

Bikten visar oss att förlåtelse, försoning och frid i hjärtat kan bli verklighet. Att bli av med samvetets skuldbördor, att ta till sig nytt mod, ny glädje, frihet och början på ett nytt liv är möjligt. Tro, kärlek och tacksamhet gentemot Gud kan växa ur biktens syndabekännelse. På så sätt kan även skuld bli ”felix culpa”, salig skuld. I påsknattens Exsultet-hymn i samband med att påskljuset tänds sjunger man: ”O, hur nödvändig var icke Adams synd, som Kristi död har överskylt. O, du saliga skuld, som förtjänade en sådan Frälsare!”

”Låt försona er med Gud.”

I fastetiden 2010

+Teemu Sippo SCJ
Biskop av Helsingfors

HELSINKI

PYHÄN HENRIKIN KATEDRAALISEURAKUNTA

Pyhän Henrikin aukio 1 A, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina (1. ja 3. su engl; 2. su ranska; 4. su esp; 5. su engl), 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja ja perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe messu 18.00, ti, to messu 7.30. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

5.3. pe 17.30 ristintie, 18.00 iltamessu
6.3. la 11.00 messu ranskaksi, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
7.3. su paaston 3. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
8.3. ma 14.30 katumushartaus koululaisille, 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
9.3. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu
11.3. to 18.00 elokuvakerho
12.3. pe 17.30 ristintie, 18.00 iltamessu
13.3. la 10.30–12.30 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
14.3. su paaston 4. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 10.30-13.00 lastenkerho, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
15.3. ma 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
16.3. ti 16.30–18.30 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten
19.3. pe pyhä Joosef: 17.30 ristintie, 18.00 iltamessu
20.3. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
21.3. su paaston 5. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
22.3. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
23.3. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu
25.3. to Herran syntymän ilmoittaminen: 18.00 iltamessu
26.3. pe 17.30 ristintie, 18.00 iltamessu
27.3. la 10.00-13.00 uskonnonopetus ensikommuuniota varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
28.3. su palmusunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 palmukulkue ja päämessu, Caritas-myyjäiset seurakuntasalissa, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 21.3. su 16.00
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 28.3. su 16.00

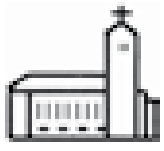

PYHÄN MARIAN SEURAKUNTA

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 18.00 aattomessu suomeksi, su 10.00 päämessu suomeksi, kirkkokahvit, 11.30 messu, kirkkokahvit (1. su ruotsi; 2. ja 4. su lastenmessu; 3. su vietnami; 5. su saksa), kuukauden 2. su 16.00 messu espanjaksi, kuukauden 3. su 16.00 messu puolaksi, 18.00 messu englanniksi, kirkkokahvit. Ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu, la 9.30 aamumessu. Ti 17.30 ruusukkorukous, to ja pe adoraatio 18.30-19.00. Rippitilaisuus ti, ke, to, pe, la 17.30–18.00, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Confessions Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30–18.00, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia avoinna ti-pe 9-12 ja 13-16. Parish office open: Tues.-Fri. 9-12 and 13-16.

6.3. la 9.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.00-14.00 lauantaikurssi/Lördagskursen Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
7.3. su paaston 3. sunnuntai: 9.30 ristintiehartaus suomeksi, 10.00 messu suomeksi, 11.30 piispanmessu ruotsiksi/Biskopsmässa på svenska, 17.30 ristintiehartaus englanniksi/Way of the Cross in English, 18.00 iltamessu suomeksi
13.3. la 9.30 messu suomeksi, 10.00-14.00 sakramenttiopetus Englantilaisessa koulussa (vahvistus ja ensikommuunio), 18.00 iltamessu suomeksi
14.3. su paaston 4. sunnuntai: 9.30 ristintiehartaus suomeksi, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu lapsille, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en castellano, 17.30 ristintiehartaus englanniksi/Way of the Cross in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
19.3. pe pyhä Joosef: 18.00 iltamessu
20.3. la 9.30 ristintiehartaus ruotsiksi/korsvägsandakt på svenska, 10.00-14.00 lauantaikurssi/Lördagskursen Englantilaisessa koulussa, 11.00 ristintiehartaus suomeksi, 18.00 nuortenmessu ja nuortenilta
21.3. su paaston 5. sunnuntai: 9.30 ristintiehartaus suomeksi, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 15.30 ristintienhartaus puolaksi/Droga Krzyzowa, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ristintiehartaus englanniksi/Way of the Cross in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
25.3. to Herran syntymän ilmoittaminen: 18.00 iltamessu suomeksi
27.3. la 9.30 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
28.3. su palmusunnuntai: 10.00 messu suomeksi (Huom. Palmukulkue alkaa Englantilaisen koulun edestä.), 12.00 lastenmessu (Huom. aika!), 18.00 messu englanniksi/Mass in English

TURKU

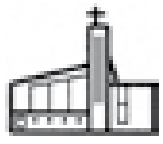

PYHÄN BIRGITAN JA AUTUAAN HEMMINGIN SEURAKUNTA

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi/Mass in English or Latin. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

6.3. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu, 17.00 messu puolaksi
7.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu latinaksi
9.3. ti 19.00 teologinen opintopiiri
12.3. pe 18.00 messu Porissa
14.3. su paaston 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 Mass in English
16.3. ti 19.00 miestenpiiri
19.3. pe pyhä Joosef: 18.30 messu
20.3. la 10.00 messu Ahvenanmaalla, 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.15 maalauskerho
21.3. su paaston 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
23.3. ti 19.00 informaatiokurssi
25.3. to Herran syntymän ilmoittaminen: 18.30 messu
27.3. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu
28.3. su palmusunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 Mass in English

DIASPORA
Ahvenanmaa: 20.3. la 10.00
Eurajoki: 14.3., 28.3. su 15.00
Pori: 12.3. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

PYHÄN OLAVIN SEURAKUNTA

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English. Ma 18.00 messu ja 18.30 adoraatio (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6), ti 7.00 messu, ke 18.00 messu ja 18.30 adoraatio, to 7.00 messu, pe 7.00 messu ja 18.00 adoraatio, la 9.00 messu. Rippitilaisuus ke ja su puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan. Confessions on Wednesdays and Sundays 30 mins before Mass and on request.

5.3. pe 18.00 messu Kiteellä
6.3. la 9.45 uskonnonopetus Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
7.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English
14.3. su paaston 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English
19.3. pe pyhä Joosef: 18.00 messu
20.3. la 9.00 lauantaikurssi, 12.15 messu
21.3. su paaston 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English
25.3. to Herran syntymän ilmoittaminen: 18.00 messu
26.3. pe 18.00 messu Savonlinnassa burmalaisille
27.3. la 9.45 uskonnonopetus Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnnassa, 15.00 messu Mikkelissä
28.3. su palmusunnuntai: 10.30 kulkue ja päämessu, 12.00 Mass in English, 17.00 messu Kuopiossa

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 6.3. la 9.45 uskonnonopetus, 11.00 messu
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): Ei messua tänä aikana.
Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 5.3. pe 18.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 28.3. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 27.3. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 27.3. la 9.45 uskonnonopetus, 11.00 messu, 26.2., 26.3. pe 18.00 messu burmalaisille (eri osoite)
Varkaus (ort. kirkko, Taipaleentie 26): 6.3. la 15.00

USKONNONOPETUS
20.3. la 9.00

TAMPERE

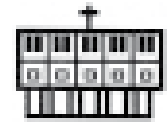

PYHÄN RISTIN SEURAKUNTA

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu englanniksi/Mass in English. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

1.-6.3. Huom., ei messua kirkossamme!
7.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
11.3. to 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
12.3. pe 17.30 ristintiehartaus, 18.00 iltamessu
13.3. la 9.30 katekeesi, 14.00 perhemessu
14.3. su paaston 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
18.3. to 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
19.3. pe pyhä Joosef (velvoittava juhlapyhä): 17.30 ristintiehartaus, 18.00 juhlamessu
21.3. su paaston 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
25.3. to Herran syntymän ilmoittaminen: 18.00 juhlamessu, 18.30 adoraatio
26.3. pe 17.30 ristintiehartaus, 18.00 iltamessu
27.3. la 18.00 perheillallinen seurakuntasalissa
28.3. su palmusunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

Perheillallinen seurakuntasalissa – family dinner in the parish hall 27.3. klo 18.00
Lastenkerho: 17.4. klo 10.30; 15.5. klo 10.30
Messut puolaksi – Msze po polsku: 21.3. klo 14.00
Katekeesi seurakunnassa: 13.3. klo 9.45

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 7.3. su 15.00
Kokkola (ev.lut. kirkon srksali, Oravankatu 29): 14.3. su 18.00 (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 28.3. su 16.00
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 19.3. pe 18.00
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 13.3., 27.3. la 12.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5): 14.3., 28.3. su 12.00
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 20.3. la 16.00
Vaasa (ort. kirkon srksali, Koulukatu 45): 13.3., 27.3. la 16.00

KOUVOLA

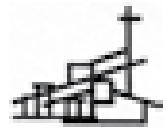

PYHÄN URSULAN SEURAKUNTA

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-37111251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

5.3. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 ristintiehartaus, messu ja adoraatio
7.3. su paaston 3. sunnuntai: 11.00 messu
11.3. to 18.00 iltamessu
12.3. pe 18.00 ristintiehartaus
13.3. la 13.00 perhemessu
14.3. su paaston 4. sunnuntai: 11.00 messu
18.3. to 18.00 iltamessu
19.3. pe pyhä Joosef: 18.00 ristintiehartaus ja juhlamessu
21.3. su paaston 5. sunnuntai: 18.00 messu
25.3. to Herran syntymän ilmoittaminen: 18.00 juhlamessu
26.3. pe 18.00 ristintiehartaus
28.3. su palmusunnuntai: 18.00 messu

DIASPORA
Hamina (ev.lut. srk-keskus, Mannerheimintie 12): 28.3. su 11.00
Kotka (Hovisaaren ev.lut. srk-talo, Ruunumaankatu 3): 14.3. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 6.3. la 16.00
Lappeenranta (ort. kirkko): 21.3. su 12.00

Tapahtumat

USKONNONOPETUS
Kouvola: 13.3. la 11.00-13.00, 13.00 messu
Lahti (ort. kirkon tiloissa): 6.3. la 14.00-16.00
Huom! 3.4. ei ole Lahdessa messua eikä uskonnonopetusta. Pääsiäisyön liturgia vietetään Pyhän Ursulan kirkossa Kouvolassa klo 18.00. Tervetuloa!

OULU

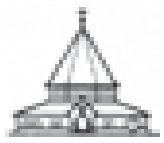

NASARETIN PYHÄN PERHEEN SEURAKUNTA

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Sähköposti perhe(at)catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Pe 17.00 ristintiehartaus ja messu. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

7.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
10.-11.3. ke-to ei iltamessua
14.3. su paaston 4. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
19.3. pe pyhä Joosef (velvoittava juhlapyhä): 17.00 messu
21.3. su paaston 5. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
25.3. to Herran syntymän ilmoittaminen: 17.00 messu
28.3. su palmusunnuntai: Please note: No Mass in English!, 11.15 päämessu

DIASPORA
Tornio (Kirkkokatu 13): 7.3., 21.3. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): Ei messua tänä aikana.
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 14.3. su 17.30

TOIMISTOT

KATEKEETTINEN KESKUS

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Fax 09-5885157. Sähköposti katekeesi@catholic.fi.

KATOLINEN TIEDOTUSKESKUS

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net. Avoinna arkisin 10-16.

KESKUKSET

STELLA MARIS

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793, fax 019-335892. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

STUDIUM CATHOLICUM

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi

Kirjasto on avoinna tiistaina ja torstaina klo 10-16 sekä keskiviikkona klo 10-18. **Kappelissa** vietetään messua maanantaina, keskiviikkona ja perjantaina klo 8.20. Torstaisin ekumeeninen rukoushetki klo 8.30. Lisätietoja luennoista ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

SUOMEN CARITAS

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

TAPAHTUMIA

ACADEMICUM CATHOLICUM

Academicum Catholicumin ohjelma keväällä 2010
Verksamhetskalender för våren 2010

Kokoukset pidetään Studium Catholicumissa, Ritarik. 3 b A, Helsinki. / Möteslokal är Studium Catholicum, Riddareg. 3 b A, Helsingfors. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille./ Öppet för alla.

Torstaina 18.3. klo 18.00: Isä Frans Voss, SCJ, puhuu otsikolla ”Parannuksenteko ja parantuminen” / Pater Frans Voss, SCJ, talar om ”Bot och bättring”, på finska
Torstaina 22.4. klo 17.30: AC:n jäsenet kutsutaan vuosikokoukseen, jossa käsitellään sääntömääräiset asiat. Vuosikokouksen jälkeen n. klo 18.00 professori Åsa Ringbom Åbo Akademista puhuu Ahvenanmaan keskiaikaisista kirkoista ruotsiksi / Torsdagen 22.4. kl. 17.30 sammankallas AC:s medlemmar till årsmöte. På årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden. Ca. kl. 18.00 professor Åsa Ringbom, Åbo Akademi talar om ”Nya forskningsrön om de åländska medeltida kyrkorna”. HUOM. VUOSIKOKOUKSEN AIKA/ OBS. ÅRSMÖTETS TID
Torstaina 20.5. klo 18.00: Isä Antoine Lévyn, OP, englanninkielisen esitelmän aiheena on ”Millä tavalla skolastinen ajattelutapa syntyi” (How was the Scholastic Thinking born)/ Torsdagen 20.5. kl. 18.00 Fader Antoine Lévy, OP, talar på engelska om hur det skolastiska tänkandet blev till.

BIRGITTALAISJÄRJESTÖN MAALLIKKO-OBLAATIT

Kotisivu: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit

CATHOLIC STUDENTS' CLUB

cschelsinki.wordpress.com

Rosary and Holy Mass in Latin and English. St. Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00 - welcome:

Mar 9&23
Apr 6&20
May 4&18

ELOKUVAKERHO

kokoontuu Henrikin seurakuntasalissa seuraavina päivinä klo 18.00:

11.3 ja 15.4.

FRANSISKAANIMAALLIKOT OFS

HUOM. Kokoontumispaikka muuttuu toistaiseksi ja ainakin tämän kevätkauden:

Kokoonnumme keskiviikkoisin klo 17--19 Katekeettisessa keskuksessa, Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Iltojemme aiheena on edelleen fransiskaanisisä Henrik Roelvinkin OFM kirjan Vem är du, Gud, och vem är jag? Meditationer för Fransiskanska Lekmän suomennetut mietiskelyt. Kokouksiimme ovat tervetulleita kaikki, joilla on hyvä tahto.

17.2. Tuhkakeskiviikko. Ei kokousta. Otamme katumuksen tuhkaristin kukin omassa kirkossamme
17.3. VI mietiskely: Mitä teen maailmassa?
14.4. VII mietiskely: Miten elän kirkossa?
Maanantai 10.5. EUFRA-PÄIVÄ 2010 On fransiskaanimaallikoiden rukous- ja paastopäivä
19.5. VIII mietiskely: Yhteyteni Jumalaan ja ympäröivään maailmaan. Kevään viimeinen kokousilta.

GREGORIUS-YHDISTYS

Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu **gregoriusyhdistys.wordpress.com**. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Nikodemus Heikman. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

JEESUKSEN PYHÄN SYDÄMEN MAALLIKOT (SCJ)

Moderaattori Wieslaw Swiech SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-5792426.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Harjuviita 18 A 28, 02110 Espoo, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.
Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.
Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

KIRJALLISUUSPIIRI

kokoontuu entiseen tapaan Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. krs, klo 18.00 seuraavina päivinä seuraavien kirjojen parissa:

15.3. Dante: Paratiisi
19.4. Leinonen: Myrtti ja alppiruusu
10.5. Timmermans: Muheva maa

Kaikki kirjoista ja kirjallisuudesta kiinnostuneet, tervetuloa!

KARMELIITTAMAALLIKOT

Hiljainen rukous (17.00-17.30) ja vesper (17.30-17.45) maanantaisin Pyhän Henrikin katedraalin sakramenttikappelissa. Tervetuloa!

PYHÄN HENRIKIN YHDISTYS

VUOSIKOKOUS keskiviikkona 7. huhtikuuta iltamessun jälkeen n. klo 19.00 pyhän Henrikin seurakuntasalissa. Tervetuloa.

KARNEVAALIEN tuotto oli 1282 euroa, josta remonttitilille tuli 1015 euroa. Erotus 267 euroa meni ruokatarjoiluun.

KIITOKSIA kaikille, jotka auttoivat karnevaalien järjestämisessä.

RAKKAUDEN LÄHETYSSISARET

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211.

Holy Mass in English on Monday at 9:00 AM. Adoration on Monday at 17:30

TERESA RY

Lauantaina 13.3.2010 Kirpputori -myyjäisten valmistelu
Sunnuntaina 14.3.2010 Kirpputori–myyjäiset. Pyrimme tyhjentämään varastoja, emme valitettavasti voi tällä kertaa ottaa uusia tavaroita kirpputorille, ainoastaan leivonnaisia ja ruokatavaroita myyntiin.
Tarvittaessa järjestämme myyjäisten jälkeen työillan tavaroiden pakkaamiseen ennen remonttia.

Huhtikuussa 2010 Marian seurakunnan remontti Teresojen toiminta jatkuu syyskaudella remontin valmistuttua.

SEKALAISTA

SENIORIT

Tiistaina 16. maaliskuuta messu Pyhän Henrikin katedraalissa. Sen jälkeen kokoontuminen seurakuntasalissa. Filippiiniläinen sairaanhoitaja Maritel Kurittu kertoo työstään. Hän on toiminut Lontoossa ja nyt Suomessa. Tervetuloa!

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.*

VARAINHANKINTARYHMÄ PERUSTETTU

Oletko huolestunut Pyhän Henrikin katedraalin taloudesta? Haluatko auttaa työpanoksellasi? Tule mukaan varainhankintaryhmään parantamaan seurakuntamme toimintaedellytyksiä.

Voit olla mukana ideoimassa ja toteuttamassa varainkeruutapahtumia ja varmistaa rakkaan seurakuntamme kasvun ja työn jatkumisen. Laita nimesi ja yhteystietosi sähköpostiin:

varainhankinta@googlegroups.com

Paastonajan mietiskely

Keskiviikkona 17. maaliskuuta paastonajan mietiskely Pyhän Henrikin katedraalissa messun yhteydessä klo 18.00.

TV-messu

Sunnuntaina 21.3. TV1:ssä esitetään pyhän Joosefin juhlapyhän messu Pyhän Henrikin katedraalista. Messu on nauhoitus edellisen perjantain klo 18.00 alkavasta iltamessusta.

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset **seuraavaan lehteen (2010/04) ajalle 26.3.-25.4.** on toimitettava viimeistään **12.3.2010** mieluiten sähköpostitse osoitteeseen **info@catholic.fi**. Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

PAASTOKERÄYS
FASTEINSAMLING
LENTEN COLLECTION
2010

KÖYHYYTTÄ VASTAAN –
TURVALLISEMMAN ARJEN PUOLESTA
ZERO POVERTY – ACT NOW

NAISTEN TUKIKESKUS
STÖDCENTRAL FÖR KVINNOR
SUPPORTING WOMEN IN CRISIS SITUATIONS

MATERNAL CENTER "ARIADNA", MOLDOVA

Caritas-tili/konto/accountSampo 800012-70154504, viite/ref.nr.2257
Kirkoissa on keräyslippaat. Insamlingsbössor i kyrkorna. Collection boxes in the churches.

KÖYHYYTTÄ VASTAAN – TURVALLISEMMAN ARJEN PUOLESTA

Paastokeräyksellä tuetaan Caritaksen kehitysyhteistyöhanketta "Naisten tukikeskus Ariadna", Moldovassa, Euroopan köyhimmässä valtiossa. Tukikeskus tarjoaa väliaikaismajoitusta, neuvontaa sekä tilapäisavustuksia. Apua tarjotaan ennen kaikkea kotiväkivallan ja ihmiskaupan uhreille, mutta myös muille kuin keskuksessa asuville, apua tarvitseville naisille. Yhteistyöjärjestön Artemidan palveluksessa toimii sosiaalityöntekijöitä, lääkäreitä, psykologeja, opettajia, lakiasiainneuvojia sekä vapaaehtoistyöntekijoitä. Artemida tekee jatkuvaa valistus- ja tiedotustyötä naisiin kohdistuvan väkivallan ja ihmiskaupan torjumiseksi.

Zero Poverty on Caritas Europan lanseerama kampanja köyhyyden ja syrjäytymisen voittamiseksi Euroopassa, lisää aiheesta www.zeropoverty.org.

Joka kuudes EU:n kansalainen elää köyhyysrajan alapuolella. Kampanjan tarkoituksena on tehdä köyhyys ja syrjäytyneisyys näkyväksi ja toimia yhdessä köyhyydessä elävien ihmisten oikeuksien puolesta ja peräänkuuluttaa yhteistä vastuuta köyhyyden ja osattomuuden torjumiseksi.

BEKÄMPA FATTIGDOMEN — BEFRÄMJA EN TRYGGARE VARDAG

De insamlade medlen från Caritas fasteinsamling år 2010 används till förmån för skyddshemmet Ariadna i Moldavien, Europas fattigaste land. Skyddshemmet erbjuder tillfällig logi för kvinnor, rådgivning och temporära bidrag. Hjälp ges främst till offer för familjevåld och människohandel men även till kvinnor som inte bor på skyddshemmmet och är i behov av hjälp. Inom samarbetsorganisationen Artemida fungerar socialarbetare, läkare, psykologer, lärare, juridiska rådgivare och frivilligarbetare. Artemida bedriver kontinuerligt upplysnings- och informationsarbete för att bekämpa våld och människohandel som riktar sig mot kvinnor.

Zero Poverty är en kampanj lanserad av Caritas Europa för att bekämpa fattigdom och utslagning i Europa, mer om kampanjen på www.zeropoverty.org.

Var sjätte medborgare i Europa lever under fattigdomsgränsen. Kampanjens målsättning är att synliggöra fattigdom och utslagning och verka för de fattigas mänskliga rättigheter och efterlysa ett gemensamt ansvar i bekämpning av fatigdom.

ZERO POVERTY – ACT NOW

Caritas Europa's campaign for the European Year for Combating Poverty and Social Exclusion. More info www.zeropoverty.org. Lenten collection 2010 supports Caritas Finland's new project in Drochia, Northern Moldova, runned by the NGO Artemida since 2006. The Project addresses the problem of violence against women offering shelter and social and psychological assistance combined with community outreach and awareness-raising activities. This project activates its objectives through three primary sectors: activities for beneficiaries living at the Center, activities for beneficiaries in the community, and awareness-raising activities across the region.

Maternal Center "Ariadna" provides a safe place and professional services for victims of domestic violence, human trafficking and mothers at risk to abandoning their children to state institutions due to financial extremity.

Caritas Finland

Tilinumero Mottagarens kontonummer	Sampo 800012-70154504	TILISIIRTO GIRERING	
Saaja Mottagare	Suomen Caritas ry Maneesikatu 2a 00170 Helsinki	Rahankeräyslupa OKH131A Paastouhri 2010 Fasteinsamling 2010 Lenten Action 2010	
Maksaja Betalare			
Allekirjoitus Underskrift		Viitenumero Ref. nr	2257
Tilille mm. Från konto nr		Eräpäivä Förfallodag	Euro

Qujannaq! — Kiitos!

Helsingin hiippakunta kuuluu Pohjoismaiden piispainkokoukseen. Mukana ovat myös Reykjavikin, Oslon, Tukholman, Kööpenhaminan hiippakunnat sekä Trondheimin ja Tromssan prelatuurit Norjassa. Kööpenhaminan hiippakuntaan kuuluu myös Grönlanti. Sain tilaisuuden käydä Grönlannissa, sen pääkaupungissa Nuukissa joulukuussa 2009. Kirjoitin ylös joitakin ajatuksia matkastani ja lähetän sen ikään kuin kirjeenä myös Fideksen lukijoille.

"Lapsen ikuinen ihmettely. Silloin ja nyt
Alati pysyvät kysymykset.
Mitä sinä teet. Oletko onnellinen
Missä sinä nyt olet?"
(Aqissaaq Möller 1939–1997)

Nämä sanat kaikuvat syvällä sydämessäni nyt, kun takanani on kahden viikon matka Nuukiin, Grönlantiin. 600 vuotta sitten haudattu lapsi Grönlannin museossa muumioituneena ja paljon puhuvine olemuksineen, ikään kuin hän katsoisi läpi kaiken olevan, ei jätä ketään välinpitämättömäksi. Kuin ikuisuus puhuttelisi ja kaiken sen kanssa Jumala itse. Kuinka voivatkaan nämä kolme lapsen ikuista kysymystä — Mitä sinä teet? Oletko onnellinen? Missä sinä nyt olet? — olla meillekin kaikkein olennaisimpia kysymyksiä. Uskallammeko kuulla ne ja kuunnella niitä elämässämme?

Kahden viikon oleskelu vieraassa maassa, vieraassa kulttuurissa ei oikeastaan antaisi lupaa kertoa mitään tuosta maasta. Mutta syvästi kiitollisena tästä matkasta uskallan kertoa muutamia välähdyksiä kokemastani.

Ensiksi katolinen seurakunta: pienenpieni solu suuressa universaalisessa kirkossa. Vuosi sitten argentiinalainen isä Walter (Institut du Verbe Incarné) tuli seurakunnan kirkkoherraksi. Sitä ennen lähinnä amerikkalaiset oblaatti-isät toimivat melkein 50 vuotta Grönlannissa paneutuen todella maan kieleen, kulttuuriin ja yrittäen jatkuvasti koota hajallaan olevaa laumaa yhteen. Tällä hetkellä isä Walterilla on apunaan diakoni, myös Argentiinasta.

Joka ilta pidetään messu kirkossa. Messuun osallistuu ilta illan jälkeen papiston lisäksi pikkusisaret, joita on pysyvästi kolme, ja hollantilainen nainen, jolla on yhteyksiä Focolare-liikkeeseen. Sunnuntaimessuun odotin jo muutakin seurakuntaa. Adventin II sunnuntaina mukana oli edellisten lisäksi ghanalainen mies ja filippiiniläinen nainen. Adventin III sunnuntaina kahden jälkimmäisen tilalla oli yksi tanskalainen nainen ja yksi grönlantilainen mies. Messun jälkeen hän tervehti minua suomeksi, koska hän on ollut naimisissa suomalaisen naisen kanssa ja viettänyt pitemmän ajan myös Suomessa.

Aikaisemmin oblaatti-isien aikaan seurakuntayhteisö oli ajoittain tiiviimpi, vaikka saattoikin kulua monta peräkkäistä sunnuntaita, ettei pappi ollut paikalla, mutta silti pieni uskollinen joukko kokoontui yhteiseen jumalanpalvelukseen. Jospa Pyhä Henki puhaltaisi seurakunnan ylle yhtä lailla kuin koin valtavat tuulet, myrskyt ja lumipyryt, jotka olivat kaataa minut tai jotka yrittivät lennättää minut mukanaan. Diasporakirkko niin siellä kaukana kuin myös omassa paikallisolossamme tarvitsee rukoustamme ja lujaa luottamusta Jumalan kaitselmukseen kaikissa sen jäsenissä ja syvää viisautta sen paimenilta, jotta he osaisivat ja jaksaisivat etsiä ja hakea ihmisiä kaukaakin.

Ekumeenisia yhteyksiä paikallisen luterilaisen kirkon kanssa sain kokea useamman kerran. Yhtenä iltana Valon jumalanpalvelus oli järjestetty pienen kokouksen yhteydessä, jossa käsiteltiin HIV-tartuntoja ja leviävyyttä Grönlannissa ja kaikkea, mikä koskettaa ihmisiä, jotka ovat sairastuneet aidsiin tai saaneet HIV-tartunnan. Mukana oli Tanskasta tullut pappi, jonka erityistehtävänä on sielunhoito tällä alueella. Adventin II sunnuntain iltapäivä kokosi kristikuntaa tuomiokirkossa vietettävään pohjoismaalaiseen jumalanpalvelukseen, jonka aikana laulettiin ja luettiin raamatuntekstejä eri pohjoismaisilla kielillä. Ainoana suomenkielisenä mukanaolijana sain lukea Filippiläiskirjeen rohkaisevat sanat: "Iloitkaa Herrassa. Vieläkin minä sanon: Iloitkaa !"

Adventin III sunnuntaina taas oli jumalanpalvelus, joka liittyi Kööpenhaminan ilmastokokoukseen. Vaikuttavaa olivat 350 kirkonkellonlyöntiä jumalanpalveluksen lopussa ikään kuin hätähuuto tehdä jotakin planettamme tervehdyttämiseksi.

Luterilaisuus on tullut Grönlantiin herrnhutilaisuuden sävyttämänä. Virrenveisuu on harrasta, hidasta; grönlanninkielellä laulut tuntuivat usein kehtolauluilta varsinkaan kun en ymmärtänyt mitään.

Yksi oleskeluni huippupäivä oli pikkusisar Noelin 80-vuotissyntymäpäivä, jota juhlittiin aitoon grönlantilaiseen tapaan "Kaffemiggillä". Kyse on avoimista ovista ja ihmiset saavat tulla koko päivän ajan onnittelemaan juhlijaa. Kävijöitä riitti aamun klo 9.00 messusta myöhään yöhön saakka.

Vielä tahdon kertoa sinulle, miten minua puhuttelivat inuuttien eloisat silmät. Vähitellen ymmärsin, että silmillä on pakko olla oma eloisa kielensä, koska ulkona myrskyssä ja tuulessa et näe kasvoista muuta kuin silmät. Jos taas ei tahdo tervehtiä, vastaantulija ei luo katsettaan sinuun.

En osaa kertoa grönlantilaisesta yhteiskunnasta, sen äärettömän monista vaikeuksista, mutta lapsenmielellä tahdon mainita sinulle vielä jonkun ajatuksen "Allusta". "Allu" (lausutaan Aschlu) tarkoittaa sitä hengitysaukkoa, jonka hylje turvallaan tekee jäähän. Pikkusisarilla on vuokrattuna pieni lisäasunto meren läheisyydessä. He kutsuvat sitä "Alluksi"; sinne he voivat vuorollaan vetäytyä autiomaan hiljaisuuteen — rakentamaan "hengitysaukkoa" ja "hengittämään" Jumalan rauhassa ja hiljaisuudessa. Kuinka syvästi aavistankaan tällaisen "Allun" tärkeyden. Jokainen meistä tarvitsee aikoja ja hetkiä, jolloin kaikkein olennaisimpana asiana on meidän rakastava ja luottava suhteemme Jumalaan, taivaan ja maan Herraan, kaiken olevaisuuden alkulähteeseen. Meillä Suomessa voi vetäytyä metsän kätköihin tai meren ääreelle. Silloin sydämessämme voivat pulputa lapsen ikuiset kysymykset: "Mitä sinä teet? Oletko onnellinen? Missä sinä nyt olet?" Osaisimmepa vastata: "Herra, tässä olen — sinun rakkautesi helmassa."

Qujannaq! Kiitos, lumen ja jään maa! Terveiset Grönlannista.

pikkusisar Leila

Kolumni

Jeesuksen sydämen koulussa kilvoitellen

Paastonajan alussa meidät on vihitty katumuksen ja parannuksen tekoihin. Vastaanotimme tuhkaristin, jonka pappi piirsi meidän otsallemme sanoen: ”Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi.”

Meitä kehotettiin miettimään Vapahtajan elämän salaisuuksia, etenkin hänen uhrautuvaa rakkauttaan, ja ottamaan opiksi hänen esikuvallinen suhteensa taivaalliseen Isään, lähimmäisiin ja omaan itseensä. Hän eli niin kuin hän saarnasi. Hänen rakkautensa oli vailla itsekkyyttä. Hän antoi meille esikuvaksi oman sydämensä lempeyden ja nöyryyden, jotta meidän levottomat sielumme rauhoittuisivat ja meidän elämämme kulku paranisi ja uudistuisi. Siksi hän kutsui luoksensa kaikki työn ja kuormien uuvuttamat (Matt.11:29). Tämä on meidän pääsiäisemme.

Paastonaikana kirkon liturginen vuosi palauttaa meidän mieliimme Israelin kansan noin 1500-vuotisen kohtalon Egyptissä. Jumala kuuli kansansa valitukset ja päätti viedä heidät Mooseksen johdolla orjuuden maasta takaisin siihen maahan, johon hän alun perin oli kutsunut heidän esi-isänsä Aabrahamin ja siunannut hänet ja hänen jälkeläisissään maailman kaikkia kansoja.

Siinain vuorella Jumala solmi rakkauden liiton kansansa kanssa. Matkalla luvattuun maahan israelilaiset kasvoivat yhteen Jumalan kansaksi. He oppivat tuntemaan Jumalan pyhyyttä ja ääretöntä kärsivällisyyttä heitä kohtaan. Matka kesti 40 vuotta. Karavaani ei edennyt, kun israelilaiset eivät noudattaneet liiton edellyttämää omaa osaansa. Mutta kun he korjasivat väärän suhtautumisensa Jumalaan, katuivat syntejään ja tekivät parannusta, he pääsivät taas eteenpäin.

Kansansa Egyptistä vapautuksen muistoksi Vapahtaja vietti apostoliensa kanssa pääsiäisjuhlaa. Hän kiitti Jumalaa rakkaudesta kansaansa kohtaan, mutta samalla kaipasi sitä hetkeä, jolloin Jumalan Aabrahamille antama lupaus tulisi täydellisesti täytetyksi koko ihmiskunnan pelastuksen hyväksi.

Jeesuksen syntymässä Jumalan lupaus täyttyi lopullisesti. Jeesuksen pääseminen kuolemasta ylösnousemukseen tuli takuuksi monien ihmisten mahdollisuudelle päästä kuolemasta elämään, synnin tilasta pyhyyteen, totuudessa elämiseen ja Pyhässä Hengessä rakkauden liittoon Jumalan kanssa.

Jeesuksesta tuli tämän täydellisen rakkauden liiton uhri, karitsa ja sovittaja.

Me kristityt muistamme pääsiäisenä, että Herramme voitti kuoleman meidän puolestamme ja pääsi meidän edeltäjänämme taivaan kirkkauteen. Jeesuksen pääsiäinen ja meidän pääsiäisemme on kytketty syvästi yhteen. Vietämme tätä pelastuksen salaisuutta pyhän messun aikana. Tällöin mekin etenemme Jumalan tuntemisessa ja rakkaudessa häneen, toisiimme ja omaan itseemme. Tällöin me kasvamme päivästä päivään hänen kaltaisuudessaan. Tässä on hyvä kilvoituksen aihe paaston ajalle.

Herramme sydämen lempeys näyttää meille Jumalan rakkauden meitä kohtaan. Hän opettaa meille, että Jumala ei ole ahne. Taivaallinen Isä antaa aurinkonsa paistaa kaikille ihmisille. Viime vuosina taloudellisen ahneuden vitsaus on vahingoittanut suuresti kansojen hyvinvointia ja maailman rauhaa. Sen varsinainen syy on ihmisen henkinen ahneus, joka vaatiessaan jatkuvasti uusia elämyksiä estää meitä kasvamasta luontevalla tavalla Jeesuksen seuraamisessa. Loppujen lopuksi tämä ei ole kuitenkaan mahdollista ilman ristin kantamista hänen perässään.

Jeesus opettaa meille myös sen, että Jumala ei ole kostonhaluinen, vaan armahtavainen ja anteeksiantavainen. Hänen rakkautensa erikoinen piirre on sen haavoittuvuus. Jeesuksen riippuessa ristillä sotilaan keihäällä avaama rintahaava näyttää maailmalle, miten syvästi Jumala nöyrtyi, jotta maailma uskoisi Luojansa rakkauteen ja armahtavaisuuteen. Samoin ei ole ihmeteltävää, että tässä ajassa Jumalan kansan, Jeesuksen mystisen ruumiin jäsenten, kirkon, on myös oltava haavoittuvainen, jotta se uskottavasti julistaisi toiminnassaan pelastuksen sanomaa.

Maailmassa on sangen erilaisia käsityksiä rakkaudesta. Monet ovat epätodellisia: joko vain kauniita harhakuvia, jotka ajan mittaan pettävät, tai niin yliampuvia, että ne tekevät ihmiset kyynisiksi ja riistävät myös heidän läheisiltään uskon kyetä kasvaa evankelisen rakkauden hengessä.

Kristillinen rakkauden käsite on realistinen. Toisaalta sen perusta ja mitta on Jumalan pyhyys, toisaalta luottamus siihen, että kristittyinä ja katolilaisina saamme Jumalalta voiman tehtävän mukaan, vaikka siihen sisältyy tietty risti. Kun kannamme ristiämme Jeesuksen kanssa, se on keveämpi kuin kuvittelemme ja meille ilon lähde.

Apostoli Paavali on ensimmäisessä kirjeessään korinttilaisille kirjoittanut rakkauden laulun. Tekstiin sisältyy sekä Jumalan lupaus että suuri haaste meille.

Meidän tehtävämme ei ole tuomita ketään, joka ei vielä ole onnistunut oppimaan kovin hyvin rakastamisen ylevää taitoa. Kuitenkin, jos ihmisessä on vilpitön halu elää Jumalan rakkauden liitossa, hän on pääsemässä elämänsä päämäärään.

Apostolin rakkauden laulun mukaan rakkaus on kärsivällinen, lempeä, ei kadehdi, ei kersku, ei pöyhkeile (1 Kor.13:4). Tämä säkeistö tuntuu olevan oikea avain koko rakkauden laulun ymmärtämiseen, ja se varjelee meitä eksymästä väärään suuntaan.

isä Frans

Surun aika

Paastonajan alkaessa ajatukset suuntautuvat kohti Jeesuksen kärsimystä ja kuolemaa. Tämä odotus on uskoville surun aikaa, joka kuitenkin muuttuu pääsiäisenä ilojuhlaksi. Kuolema voi koskettaa ihmistä kovalla kädellä ja särkeä elämän tasapainon. Suru rakkaan ihmisen menettämisestä kuolemassa on sanoinkuvaamatonta tuskaa, joka vaatii kaikki inhimilliset voimavarat ja jonka kestosta ei voi olla varma. Varmaa on vain se, että elämä ei koskaan enää palaa siksi, mitä se oli ennen järkyttävää tapahtumaa.

Kun suru koskettaa, kestää jonkin aikaa, että todella ymmärtää tapahtuneen. On kuitenkin ryhdyttävä huolehtimaan kuoleman aiheuttamista velvollisuuksista, hautajaisten ja muistotilaisuuden järjestämisestä ja muista välttämättömistä toimista. Voimakas suru painaa ja sen kanssa on selviydyttävä. Sureminen on raskasta ja sen vuoksi onkin paikallaan käyttää käsitettä surutyö. Surua on koettava avoimesti, sillä sen piilottaminen, käsittelemättä jättäminen, saattaa aiheuttaa vaikeuksia myöhemmin. Sureva kokee itsensä haavoittuneeksi, lohduttomaksi ja yksinäiseksi eikä tiedä, kenen kanssa voisi puhua asiasta. Ystävät ehkä lakkaavat soittamasta, tutut vaihtavat vastaan tullessaan toiselle puolelle katua, kun eivät tiedä, mitä sanoisivat.

Parhaimman tuen voi saada oman perheen jäseniltä, mutta sitä tukiverkostoa ei kaikilla ole. Monet luterilaiset seurakunnat ja jotkin järjestöt, esimerkiksi Suomen Mielenterveysseura, järjestävät vertaistukeen perustuvia sururyhmiä ohjaajinaan pappeja, diakoniatyöntekijöitä tai koulutettuja suruterapeutteja. Maallistuneessa Suomessa surun hengellinen ja uskon ulottuvuus jäävät usein käsittelemättä, sillä ne koetaan vieraiksi eikä niiden katsota kuuluvan tavalliseen arkipäivään. Koettu pettymys, viha, ahdistus, syyllisyys, hengellinen tuska ja kuolemanjälkeiseen elämään liittyvä pelko jäävät käsittelemättä. Usein ihmiset etsivät apua lääkäriltä, saavat reseptin rauhoittavaa lääkettä varten tuskan kestämiseksi tai mielialalääkettä tarkoituksena antaa voimaa ahdistuksen kanssa selviytymiseen.

Suru mielletään usein sairaudeksi, josta on parannuttava nopeasti ja palattava normaaliin elämään ja tehtäviin. Usein suru on salattava, sillä ihmisten on vaikeaa kestää surevan murhetta. Työpaikalla ei saa itkeä. Muutaman kuukauden kuluttua tutut alkavat jo kysellä: etkö sinä ole vieläkään päässyt eroon siitä asiasta, piristyhän nyt ja ala elää normaalia elämää.

Alan D. Wolfelt esittää toisenlaisen surusta selviytymisen mallin: suru on ikuinen, siitä ei pääse koskaan eroon, mutta se muuttaa muotoaan, ja vihdoin suuren kärsimyksen jälkeen pystyy ajattelemaan yhteisiä onnellisia muistoja ja tuntemaan kiitollisuutta niistä. Surun käsittelyssä auttaa, jos saa kuuntelevan kumppanin. Kuunnellessaan sydämellään ja analysoimatta toisen surukokemusta kumppani kunnioittaa hänen syvimpiä tunteitaan tekemättä johtopäätöksiä järjen avulla. Kumppani ei ole asiantuntija vaan hän oppii toiselta ihmiseltä, kulkee vierellä mutta ei johda kulkua. Hän voi pysähtyä tarvittaessa, koska ei ole mihinkään kiire. Kumppani ottaa surevan kanssa yhdessä vastaan pyhän hiljaisuuden lahjan, sanoilla ei tarvitse täyttää tuskaisia hetkiä. Kumppani on läsnä kivussa eikä pyri pääsemään siitä eroon. Hän kunnioittaa epäjärjestystä ja hämmennystä eikä vaadi logiikkaa ja selkeyttä. Kumppani on mukana sielun erämaassa vaatimatta toista etsimään sieltä ulospääsyä.

Surun salatussa hengellisessä ulottuvuudessa piilee kyky jatkaa omaa elämää, kunnes sekin päättyy, ja silloin voi uudelleen kohdata menettämänsä rakkaan ihmisen Jumalan luona.

Näytä meille aurinkosi, mutta vähitellen.
Johdata meitä tähdeltä tähdelle, askel askeleelta.
Ole lempeä, kun opetat meitä elämään uudelleen.

Elina Grönlund
birgittalaissääntökunnan maallikko-oblaatti
terveydenhuollon maisteri

Riddarna på reträtt — biskop Teemu storprior

Den Heliga Gravens Riddare var på två dagars reträtt i Tallinn i birgittinersystrarnas kloster i Pirita. Omgivingen och miljön för reträtten var utmärkta och lugna bestående av en vacker kyrka, städade rum, god mat, stillhet och inte minst biskop Teemu Sippos kloka och djupsinniga föredrag.

Vi var fyra riddare, två damer och ett antal gäster eller totalt elva personer som deltog i reträtten. Programmet var enkelt och bestod av vesper – biskoppens föredrag – kontemplation – laudes. Samma program upprepades tre gånger i jesuiternas eller den helige Ignatius de Loyolas anda.

Jag anser att det är viktigt att även andra kan ta del av vår egen biskops kloka och eftertänksamma ord. Vi söker Gud, men han söker också oss. I dagens värld blir människan allt mer isolerad genom att ständigt vara ”allena”- att allena se på TV, surfa allena på internet, blogs, facebook kan ytterligare förstärka känslan av ensamhet.

RÄDSLA OCH FÖRTVIVLAN

Vi är en hemlighet för oss själva. Vi vet inte vart vi är på väg med vårt liv. Vilken är livets mening. Denna eviga fråga försvinner inte utan upprepas gång på gång genom livet, ofta i samband med djupa personliga kriser.

I sitt andra föredrag diskuterade biskoppen den personliga absoluta rädslan, som fenomen. En förtvivlad rädsla ur vilken det egentligen inte finns en utväg. En förtvivlan som vi inte kan undvika, en panikartad rädsla, framför vilken man endast endast kan skrika och darra såsom i Edvard Munchs ”Skriet”.

En dylik förtvivlan upplevde Jesu lärjungar under stormen på Gallilee sjön. Det var endast Petrus som gick emot Kristus på vattnet. När han förlorade sitt förtoende till Kristus började han sjunka. Endast Kristus kan ge individen det förtroende hon behöver. Det är endast Kristus som gör det omöjliga möjligt.

Att världen ständigt förändras är även vårt problem i och med att vi ofta inte vill godta förändringar utan i stället sublimerar vår rädsla. Ändå vet vi att endast Gud kan ge fullständig säkerhet och trygghet. Det är genom tro som rädsla övervinns.

Vår förtvivlan kan vara irrationell och på detta sätt hindra att vi växer som människa. I värsta fall kan vi helt domineras av vår rädsla och förtvivlan. Vi flyr genom olika former av eskapism (alkohol, droger, sex, för mycket arbete, överdrivna intressen eller t.o.m. idrott) vår innersta rädsla och känslan av förtvivlan. I dylika fall kan vi behöva t.o.m. professionell hjälp för att klara oss. Förvivlan kan också hänga ihop med åldrande, misslyckanden i arbete eller misslyckade äktenskap.

Vi ger helt enkelt upp, lämnar allt och inte bryr oss om någonting. Vi blir likgiltiga för vår egen existens.

Rädslan och förtvivlan kan endast övervinnas genom tro. Världen kan helt enkelt inte förklaras. Vi rusar alla mot vårt individuella slut, vår personliga död, och hela världen mot sitt slut. Det ända vi kan göra är att be om tro.

GUDS KÄRLEK TILL OSS

Gud älskar alltid oss mera än vad vi överhudtaget kan älska honom tillbaka. Redan det faktum att vi finns till är ett täcken på att Gud älskar oss. Gud söker oss personligen som individ och kallar oss vid namn. Att Gud valde just mig är inte likgiltigt. Moses upplevde Gud personligen på berget Sinaii. Gud sökte Adam – Var är du? Det är alltid Gud som tar initiativet, men vi måste svara och reagera på det.

Religionen är ingen idrottsprestation, utan ett slags inre öppnande till Gud. Detta innebär att vi inte borde försöka alltför mycket, utan låta Gud verka i oss.

Vår uppgift är att vara öppna för Guds kärlek d.v.s. nya ideer, tankar, personliga relationer, arbetsuppgifter. Gud är en gentleman som väntar på oss. Han tar någonting ifrån oss som vi håller kärt och för vilket vi har arbetat länge och hårt. Men han ger något annat i stället något som har ett annorlunda och kanske har ett större värde. Den grundläggande inställningen är att man måste ge

för att få. Kanske Gud också är en businessman! Vi vet inte vad Gud tänker ta ifrån oss. Vi tror kanke att han vill ha just detta eller det där, men så tar han något helt annat. Den Heliga Terese och den Heliga Gertrude fick en ortolig gengåva, de blev helgon.

Gud kallar oss inte bara en gång utan många gånger. Gud kommer säkert. Vår uppgift är att vänta. Vår Gud är en svartsjuk Gud. Han vill ha oss helt och hållet.

Gud har i sin kärlek blottat sitt namn till oss. Han är JAHVE – den som är. I Bibeln kan man identifiera 13 egenskaper hos Gud av vilka 12 hänger ihop med nåd/kärlek och endast en med rättvisa.

FRIHET

Grunden för all frihet är sanning. ”The truth will make you free.” Ordet sanning översätts i hebreiskan till EMET eller klippa, en som man kan lita på, absolut eller en grund som man kan bygga på. EMET innebär sålunda den absoluta kärleken som är grunden för allt liv.

Gud – JAHVE - förblir för oss en hemlighet. Spänningen mellan Guds närhet och distans förblir. Gud är båda nära och fjärran samtidigt.

Biskoppen gick igenom de 10 budorden och noterade att budorden var en följd av judarnas frigörelse från slaveriet i Egypten. Han kallade de tio budorden för frihetens Magna Carta. Det är viktigt att vi har en riktig värdeskala. På basen av denna värdeskala fattar vi de rätta besluten.

Det tredje budordet gäller helgandet av sabbaten eller söndagen. Detta budord har en djupare innebörd än att endast förbjuda en att arbeta på söndagen. Budordet gäller vår frihet och vår status som människa. Vad vi arbetar med kan inte styra vårt liv inte heller de människor med vilka vi arbetar. Människan värde är inte grundat på det som hon gör eller uppnår. Om man endast strävar efter materiella saker eller pengar har man skapat åt sig en avgud.

Detta budord hänger ihop med det femte budordet ” du skall inte döda”. Det förbjuder inte endast att man inte skall döda sin nästa, men man får inte heller avundas eller jämföra sig med sin nästa. Avund leder till det andliga livets död.

BISKOP TEEMU SIPPO TILLDELAD TITTELN STORPIOR FÖR DEN HELIGA GRAVENS RIDDARORDEN

Efter reträtten höll riddaran ett formellt möte. Under mötet överräkte Lauri Gorski till biskop Teemu Sippo en hög utmärkelse. Biskopen hade av den Heliga Gravens Orden tilldelats titteln Storpior. Det är en mycket sällsynt utmärkelse som tidigare till delats bl.a. Belgiens kung.

Jan-Peter Paul

STUDIUM CATHOLICUM

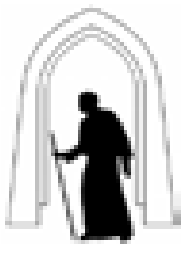

Jumalan mietiskelemistä
katolisen perinteen valossa

Sarja "Ars sacra" – pyhyys ja taide

Lauantai 27.03 klo 14:00-16:00

”HOC FECIT IN MEMORIAM MEAM”

Pyhän muiston jälkiä gregoriaanisessa laulussa
Pohdiskeluja gregoriaanisesta lauluperinteestä ja kristittyjen vastuusta nykymaailmassa

Marja Korkala, MA in Sacred Chant (Dublin/Pariisi)
Kirkon Ulkomaanapu

Luento suomeksi ja/tai englanniksi

Ilmoittautuminen www.studium.fi tai puhelimitse
(09-61206711) arkisin 9-16.
Osallistumismaksu 5 e, opiskelijat 2 e
Studium Catholicum
Ritarikatu 3 b A 4, 00170 Helsinki

Velvollisuusmoraalista kohti kristillisiä hyveitä

Moraaliteologinen uudistuminen on välttämätöntä

Se mitä kirkko näyttää eniten tarvitsevan evankelioimistehtävässään tulevaisuudessa, on kaikille hyvin perusteltu ja soveltuva, uudistunut moraaliteologia. ”Moraaliopetus kuuluu evankelioimiseen”, vakuuttaa monsignore **Livio Melina** (*Sharing in Christ's Virtues*, 2001, s.13). Evankelioiminen on ”väkevin ja innostavin haaste, jonka eteen kirkko on joutunut aivan alkuhetkestään lähtien” (*Veritatis Splendor*, 106).

Syy tähän tarpeeseen on epävarmuus pastoraalisessa ajattelussa, joka syntyi kritiikistä sekä *Humanae vitae* (1968) että *Veritatis splendor* (1993) -kiertokirjeitä vastaan. Moraaliteologian tarve johtuu siitä, että vältellään sitä, mitä opetusvirka julistaa avioliittoteologiaan liittyvistä kysymyksistä, eli että kirkon sielunhoitajilla on taipumus jättää koko moraaliratkaisujen alue uskoville itselleen ja heidän omilletunnoilleen. Vaihtoehto on sanoa, että kirkko tulevaisuudessa tulee näkemään toisin tämän vakavan kysymyksen, mikä jättää samalla tavalla uskovat omien subjektiivisten käsitystensä varaan.

Kirjassaan ”*Humanae vitae —forty years on*” (Oxford, 2008) **George J. Woodall** käy läpi yleisessä kommentaarissa ne vastaväitteet, jotka teologeilla kaikkialla kirkossa on ollut kiertokirjeen pääsanomaa vastaan koskien niitä moraalisääntöjä, joiden tulee olla voimassa lasten syntymistä säänneltäessä. Hän painottaa, että ne teologit, jotka ovat näkemyksissään lähteneet liikkeelle ns. enemmistön mielipiteestä siinä neuvoaantavassa komissiossa, jonka Johannes XXIII asetti ja jonka tehtävän Paavali VI uudisti, eivät varsinaisesti alkaneet riidellä opetusviran kanssa vaan keskenään. Teologit eivät siis ole olleet yksimielisiä keskenään sen jälkeen, kun auktoriteettikriisi alkoi vuoden 1968 jälkeen. Piispa **Anthony Fisher** O.P. Melbournesta sanoo puheessaan paavilliselle elämän akatemialle (23.2.2007), että tämä auktoritettikriisi vahingoittaa raskaasti kirkkoa eikä se ole lähelläkään loppua.

Niiden avioparien vaikeus, joiden omientuntojen valaisemiseen konsiilin ja paavien opetus kohdistuu, syntyy siitä, että kritiikissä paavien opetusta kohtaan ei ole kyse heidän nimenomaisesta opetuksestaan, vaan siitä, kuinka omantunnon pitää se ymmärtää. Isä Woodall esittää useita teoreettisia yrityksiä omantunnon vapauttamiseksi paavillisesta opetuksesta, ilman että hän suoraan asettaa kyseenalaiseksi paavin oikeutta antaa uskoville neuvoa, kun he tekevät päätöksensä vastuullisesta vanhemmuudesta. Käsitystä, että paavi ei voi varsinaisesti antaa autoritatiivista opetusta avioliittoetiikan piiriin kuuluvissa asioissa, on myös esiintynyt.

Jotkut teologit ovat lähteneet liikkeelle ns. kokonaisvaltaisuuden periaatteesta (pyhä Tuomas Akvinolainen) ja sanovat, että aviollisen yhdyselämän lisääntymistarkoitus toteutuu aviopuolisoiden koko elämän perspektiivissä, ilman että sen täytyisi koskea jokaista erillistä aviollista aktia, kuten kirkon oppi jatkuvasti ja selvästi opettaa (Pius XI:n *Casti connubii* 1930, *Gaudium et spes* 1965, *Humanae vitae* 1968). Muut teologit ovat myös voineet tarkastella aviollisia tekoja ruumiillisina eikä ruumiillisina ja hengellisinä. Ruumiillisten tekojen pitäisi silloin teoreettisesti olla moraalisen arvioinnin ulkopuolella ja ne voisi jättää kokonaan omantunnon itsenäisen ratkaisun piiriin.

Lähinnä moraaliteologi Josef Fuchs SJ (1912-2005) esitti tämän ajatuskulun seikkaperäisesti ja johdonmukaisesti (esim. ”*Für eine menschliche Moral*”, 1988). Servais Théodore Pinckaersin O.P. (1925-2008) teoksen ”*Les sources de la morale chrétienne*”, Fribourg, Paris, 2001) mukaan ei Fuchsin ajattelu ansioistaan huolimatta riitä kumoamaan vaatimusta omantunnon liittymisestä katolisen opin normiin.

Johannes Paavali II pystyi kiertokirjeessään *Veritatis splendor* luomaan perustan uudistuneelle katoliselle moraaliteologialle, erityisesti kohdissa 6-7 ja 43-51. Tämä kiertokirje sai kuitenkin aluksi saman kohtalon kuin *Humanae vitae* 1968, eli edistysmielisten puolelta sitä vastaan hyökättiin ja sitä kuvattiin tukahduttavaksi ja ennen kaikkea kuuliaisuutta opetusviralle korostavaksi.

Veritatis splendorissa on uraauurtavaa liike pois velvollisuusmoraaliin pohjautuvista asenteista, jotka olivat peräisin Trenton kirkolliskokouksesta (1545-1563) alkunsa saaneiden katolisten käsikirjojen pitkältä aikakaudelta, kohti antropologista kokonaiskuvaa ihmispersoonasta ja hänen arvokkuudestaan. Johannes Paavali II osoittaa aivan kuten Pinckaerskin velvollisuusmoraalissa puutteita, jotka ovat Kantin tyyppisiä. Pinckaers nostaa esiin evankeliumien kristilliset hyveet kristillisen moraaliteologian perustaksi, joka pääasiassa liittyy Tuomas Akvinolaisen moraaliteologiaan ja aristoteliseen luonnonoikeusajatteluun. Integroidulla antropologisella moraaliteologialla on se suuri etu, että se esittää paremmin ihmisen Jumalan oman olemuksen kuvaksi ja kutsutuksi todelliseen vapauteen. Tästä näkökulmasta katsottuna ihminen kasvaa hyveiden voimalla, sen sijaan että hän kutistuisi kokoon velvollisuutta täyttäväksi, lakiin sidotuksi olennoksi, joka yltää päämääräänsä tottelemisen periaatteen avulla.

Täytyy siis löytää ratkaisu epätyydyttävään pastoraaliseen tilanteeseen, joka on syntynyt siinä tyhjiössä, jonka velvollisuusmoraali on jättänyt jälkeensä. Toisaalta katolilaisena ei voi olla sitä mieltä, että omatunto voi olla täysin irti opetusvirasta juuri vaikeissa kysymyksissä seksuaalimoraalin kahdesta perusmerkityksestä, puolisoja yhdistävästä ja lasten saamiseen liittyvastä, yhtä vähän kuin se voi olla irrallaan ratkaisuissa, jotka koskevat elämää sikiövaiheessa tai kuolemaa lähestyttäessä. Katolilainen ei voi koskaan itse luoda normeja tai jakaa niitä suhteellisesti eri vaiheisiin, joita voidaan kulkea yksi kerrallaan, koska myöskään kirkko ei voi itse ”luoda” sitovia normeja vaan vain Kristuksen antamalla auktoriteetilla opettaa, tulkita ja selittää jumalallista lakia ja panna sen toimeen. Jumalan laki täytyy ottaa vastaan kokonaisuudessaan (*Familiaris consortio*, 1981, n. 34).

Yksi teoreettinen yritys kiertää tämä viimeinen perusta perinteisessä katolisessa ajattelussa on puolustaa Woodallin tavalla, että paavin opetusta ei ole esitetty erehtymättömänä, että se voi siis olla totta tai ei-totta eikä niin muodoin ole synnin uhalla sitovaa katolilaisen omalletunnolle. Juuri tällä alueella kriisi tulee ilmeiseksi ja vahingolliseksi kirkolle, siis harhaanjohtavaksi uskoville. Tässä tilanteessa monet sielunhoitajat päättävät olla sanomatta mitään avioliiton eettisistä laeista tai olla opettamatta niistä kirkon opetuksen mukaan. Viittaaminen pelkästään luonnolliseen perhesuunnitteluun, joka tietyin ehdoin on luvallista, on puolittainen yritys selvitä tilanteesta, koska samalla ei selitetä aviollisen aktin todellista sisältöä.

Veritatis splendor -kiertokirjeen koko teologinen ohjelma on pedagogisesti inspiroiva lähtökohta syvennetylle ja uudistetulle katoliselle moraaliteologialle, joka on kokonaisuuteen kuuluva osa evankeliointia (”evankelioimiseen ... sisältyy myös moraalin julistus ja tarjoaminen.”) (*Veritatis splendor*, 107). Siinä on ihmisestä poikkitieteellinen kokonaisnäkemys, johon moderni aika voi syventyä inhimillisen ymmärryksen ja kristillisen luottamuksen avulla. Kaikki kristityt on kutsuttu muokkaamaan ja kasvattamaan omaatuntoaan, sillä niin kuin Francois Rabelais ilmaisi sen, ”tietäminen ilman omaatuntoa ei ole muuta kuin sielun tuhoamista” (Livio Melina, ”*Sharing in the Christ's Virtues*”).

Yhdessä kirkon yhteisön kanssa ja osallisena Kristuksen hyveistä voi ihminen etsiä sekä vapauttaan että onneaan.

Diakoni Göran Fäldt

Kirjoittaja on pysyvä diakoni Jönköpingin katolisessa seurakunnassa. Hän on Pohjoismaisen katolisen perhekongressin päävalmistelija. Lisätietoja toukokuussa järjestettävästä perhekongressista saa hiippakunnan kotisivuilta tai kysymällä Katolisesta tiedotuskeskuksesta.

Lukijoilta

Pyhä katolinen messu Joensuussa

Koko viikon oli pakkanen paukkunut. Messua edeltävänä iltana pyysin Jumalalta, että hän antaisi minun herätä ajoissa linja-autoon aamulla. On vain yksi linja-autovuoro lauantaisin, jolla onneksi ehtii hyvin messuun.

Oli taas ihmisiä koolla ympäri maapalloa, Ecuadorista, Dominikaanisesta tasavallasta, Vietnamista oli iso ryhmä, oli Puolasta. Mikä upea tunne, kirkko on ympäri maailman sama, rotuun tai kansallisuuteen katsomatta.

Isä Oscar johti messun kauniisti ja piti hyvän saarnan, lyhyen ja ytimekkään. Isä Oscar sanoi minulle, että hänellä on huono suomenkieli. Minä sanoin, että hän puhuu ihan ymmärrettävää suomea, niin kuin hän puhuukin.

Sitten oli kirkkokahvit ja tee, ja siinä sitten vaihdoimme ajatuksia, kerroimme kuulumisia. Kuinka onnellinen ja positiivisesti ylpeä olenkaan, kun saan olla katolilainen.

Rudi Frantzi
Joensuu

Inner Healing

Week-end Retreat with Deacon Pancho Chin A Loi (Chairman of the Catholic Charismatic Renewal in Sweden) and his wife Monique Chin A Loi.

Place: Stella Maris Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. **Starting** from Friday 30 April 18h, ending Sunday 2 May 13h. **Registration:** Stella Maris: tel. 019-335793, e-mail: stellamaris@catholic.fi, or: joannou-jyranki@mail.com. **Costs:** 120 eur, own bedding. Welcome!

Sisäisen parantumisen viikonloppu

Retretti Diakoni Pancho Chin A Loin (katolinen karismaattinen johtaja Ruotsista) ja hänen vaimonsa Monique Chin A Loin kanssa. Paikka: Stella Maris, Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Aika: Pe 30.4. klo 18- Su 2.5. klo 13. Ilmoittautuminen: Stella Maris puh: 019-335793, e-mail: stellamaris@catholic.fi tai: joannou-jyranki@mail.com. Kulut: 120 eur, omat lakanat. Tervetuloa!

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

LESKIÄIDIN POIKA
Luuk. 7:11-17

Pian tämän jälkeen Jeesus lähti Nainin kaupunkiin, ja hänen kanssaan kulkivat opetuslapset ja suuri joukko ihmisiä.

Kun hän jo oli lähellä kaupungin porttia, sieltä kannettiin kuollutta, leskiäidin ainoaa poikaa, ja äidin mukana oli runsaasti kaupungin väkeä.

Naisen nähdessään Herran kävi häntä sääliksi, ja hän sanoi: "Älä itke."

Hän meni paarien viereen ja kosketti niitä, ja kantajat pysähtyivät. Hän sanoi: "Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse!"

Silloin kuollut nousi istumaan ja alkoi puhua, ja Jeesus antoi hänet takaisin äidille.

Kaikki joutuivat pelon valtaan ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Meidän keskuuteemme on ilmaantunut suuri profeetta. Jumala on tullut kansansa avuksi."

Tähän tapaan Jeesuksesta puhuttiin kohta joka puolella Juudeaa ja kaikkialla sen ympäristössä.

KOMMENTTI

Nain oli pieni kylä Israelissa. Eräänä päivänä Jeesus kulki kylässä ja tapasi lesken, joka oli menettänyt ainoan poikansa. Jeesus näkee itkevän naisen ja hänen kävi häntä sääliksi.

Jeesuksen pyhin sydän kärsi ihmisten kärsimyksen takia. Hänen sydämensä on täynnä rakkautta. Hän nauraa meidän naurullamme, itkee meidän itkullamme.

"Älä itke", hän sanoo naiselle koskettaen tämän poikaa: "Nouse, nuorukainen."

Nainen odottaa sanomatta mitään. Ehkä hän ei ymmärrä eikä usko. Ehkä ei tiedä mitä tapahtuu. Mutta Jeesus on päättänyt, mitä aikoo tehdä. Hän on järkyttynyt äidin rakkaudesta poikaansa kohtaan.

Puhdas ja suuri rakkaus ei tarvitse sanoja. Jeesus parantaa pojan kenenkään pyytämättä häneltä.

Usein minunkin elämässäni Jeesus on antanut minulle paljon suosioita huomaamattani, ilmaiseksi. Ehkä minun uskoni on heikko, ja todennäköisesti joskus minun toivoni on voimaton, mutta jos rakastan puhtaalla sydämellä kaikkia niitä, jotka ovat lähellä minua, silloin Jumalakin on lähellä.

Jeesus, Herrani, on totta, että voisin kiittää sinua joka päivä kaikesta. Voisin ja tahtoisin kiittää myös sinun tuntemattomista lahjoistasi, joita saan runsaasti päivittäin pyytämättä.

isä Raimo Goyarrola

PYHIINVAELLUS PYHÄN HENRIKIN JALANJÄLJISSÄ

JYVÄSKYLÄSTÄ (JA TAMPEREELTA) LAUANTAINA 15.5.2010

Pyhän Olavin seurakunta järjestää pyhiinvaelluksen Kokemäelle, Köyliöön sekä Nousiaisiin. Matka tehdään bussilla ja kohteesta toiseen siirrymme osittain perinteistä pyhiinvaellusreittiä.

Kokemäellä tutustumme Pyhän Henrikin kappeliin, joka kätkee sisäänsä Suomen vanhimman puurakennuksen, jossa perimätiedon mukaan piispa vietti viimeisen yönsä ennen marttyyrikuolemaansa. Köyliössä vierailemme kirkkokarilla piispan surmapaikalla. Nousiaisissa tutustumme kivikirkkoon sekä sen sisällä olevaan piispa Henrikin sarkofagiin. Pyhä messu. Nousiaisista on paluumatka Tampereen kautta Jyväskylään.

Matkan hinta on noin 50 euroa, joka sisältää bussimatkan sekä lounaan ja kakkukahvin. Matka maksetaan TASARAHANA bussissa. Ilmoittautumiset EHDOTTOMASTI 30.4. mennessä sähköpostiin heikki.paavisto@mil.fi tai virka-aikana puh 0299 260 110. Ilmoita myös erikoisruokavaliot. P.s. mukaan kannattaa ottaa pientä välipalaa sekä juomista.

Ohjelma:

- Klo 07.00 lähtö Jyväskylästä Pyhän Olavin kirkon edestä
- Klo 09.00 saapuminen Tampereelle Pyhän Ristin kirkolle, josta otamme mukaan sieltä tulevat. Matkalla laudes.
- Klo 10.30 saapuminen Kokemäelle, jossa tutustuminen Pyhän Henrikin kappeliin sekä rukoushetki. Lähtö klo 11.00
- Klo 11.30 Saapuminen Köyliöön, jossa lounas Tuiskulan kotikolo -nimisellä maatilalla. Lähtö klo 12.30
- Klo 12.45 saapuminen kirkkokarille, jossa tutustuminen kirkkokariin sekä rukoushetki. Lähtö klo 13.30
- Klo 14.30 saapuminen Nousiaisiin, jossa tutustuminen kirkkoon ja sargofagiin. Pyhä messu. Lähtö klo 15.15
- Klo 15.30 saapuminen Rytsälän tilalle, jossa nautitaan kirkkokahvit kauniissa puutarhassa. Kahvin jälkeen lähtö Tampereen kautta Jyväskylään, jonne saavumme n klo 20.00 mennessä. Matkalla vesper.

Kirja vanhasta Stelliksestä

Espoon Westendissä sijainneesta vanhasta Stella Mariksesta kootut muistot on nyt julkaistu kirjana. Kirjan ovat toimittaneet Kalevi Vuorela, Raimo Painio ja Kati Pap-Dévényi. Kovakantisessa kirjassa on 117 sivua, mihin sisältyy runsas kuvaliite. Muistot ja kuvat ovat kerrassaan tutustumisen arvoisia myös niille, jotka eivät vanhassa Stelliksessä ikinä päässeetkään käymään!

Tilaukset: Padasjoen Kirjapaino Oy, Teollisuustie 15, 17500 Padasjoki, tel (03) 551 2186, fax (03) 551 3022, heikki.koskinen@padasjoen-kirjapaino.inet.fi. Kirja hinta on 12,40 euroa + postitus. Tili: 143235-15169.

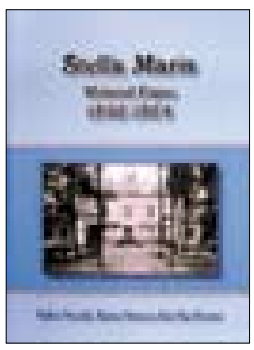

Jumalan edessä mieleni hiljenee

Hellän hiljaisen rukouslaulun retriitti
23.-25.4. Stella Mariksessa Lohjalla

Hiljaisuuden retriitti, jossa hellät äänet ja vanhat pyhät laulut johdattavat kehon lepoon ja sydämen rukoukseen. Laulamme pieniä keskiaikaisia rukouksia suomeksi ja latinaksi. Laulut opetellaan korvakuulolta. Sinun ei tarvitse osata ns. laulaa eikä lukea nuotteja. Rukouslaulu on kokonaisvaltaista: ikiaikaiset tekstit ja sävelet soittavat kehoamme ja hoitavat meitä. Laulujen keskittynyt toisto ja kehon resonanssin herkkä kuuntelu voivat johdattaa mielemme rukouksen sydämen rukoukseksi.

Hinta 128 e. Ohj. musiikkipedagogi Hilkka-Liisa Vuori ja pastori Terhi Varjoranta. Lisätiedot ja ilmoittautumiset Kallion seurakunnan kirkkoherranvirasto, Johanna Arola p.09-2340 3611 (ma-pe klo 9-13), johanna.arola@evl.fi tai www.helsinginseurakunnat.fi/kallio.

Raamatun äärellä

Maallikkodominikaanit pitävät kaikille avointa raamattupiiriä Apostolien teoista. Jatkamme luvusta 26 eteenpäin.

Kevään kokoontumiset ovat lauantaisin 20.3., 17.4. ja 22.5. klo 14-16. Paikka on Rakkauden lähetyssisarten (Äiti Teresan sisarten) luona, osoitteessa Vironkatu 6 A 12, Kruununhaka.

Oma Raamattu mukaan. Ilmoittautumista ei tarvita, mutta tiedusteluihin vastaa Kaarina Koho p. 612 9470 (t) tai 8765 308 (ilt.). Tervetuloa!

Isä Raniero Cantalamessan ajatuksia

Suomessa vuodenvaihteessa vierailleen paavillisen talouden saarnaajan, isä Raniero Cantalamessan OFM Cap. ajatuksia on saatavana myös suomeksi.

Kapusiini-isän kolme noin 50-sivuista kirjasta voi ostaa Katolisesta tiedotuskeskuksesta yhteishintaan 20 euroa (lisäksi mahd. postituskulut). Kirjaset ovat seuraavat:

- **Usko, joka voittaa maailman**
- **Kuuliaisuus**
- **Sisar Kuolema**

In English

LENTEN PASTORAL LETTER

Dear Faithful,

"…Be reconciled to God" (2 Cor 5:20), St. Paul exhorts the faithful of Corinth and at the same time all of us. We need reconciliation with God, His forgiveness for our sins. The exhortation of the apostle seems timely, especially during Lent which prepares us for Easter.

Before great feasts it is common to clean our homes more and more carefully than at other times, in order to celebrate the feast with joy and festivity. The Lenten call for conversion presupposes the cleansing of the heart of each person. During a longer period of time, the heart easily becomes the home of all kinds of filth and stains of which we must rid ourselves. Thus the sentence "be reconciled to God" suits well the time of preparation for the feast of Easter, as we know that only God, in His love for us, can remove our wrong actions, words, thoughts, and omissions. Because of His love for us He can also make us whole in relation to ourselves, the people around us and Himself.

There are various ways to ask God for His forgiveness. Such are prayer, the penitential rite in the beginning of Mass, and reconciliation services. In addition, each act of love toward another, mends the harm that has been caused. The reconciliation between humans—forgiving others, and asking for forgiveness—brings out in God the wish to forgive, likewise, reconciliation.

However, our Church has a great means of mercy: the Sacrament of Reconciliation, that is, Confession. It is meant for those, who have committed a serious sin. However, even without serious guilt, everyone must receive the Sacrament of Reconciliation at regular intervals, at least once a year, and preferably more often. Reconciliation gives the chance to repent of sins by calling each by its name. In this way the penitent can put distance between himself and the matters weighing upon his conscience by saying them out loud.

Confession must be preceded by an examination of conscience and awakening contrition for all transgressions for which one is blamed by one's conscience. It is this contrition that is essential in order to receive God's forgiveness and for making a fruitful confession.

Often times it is not easy to confess one's sins. Also, there are certain circumstances in life which prohibit one from receiving the Sacrament of Reconciliation, e.g. those who have been divorced and have remarried.

However, even in these situations there is the possibility for a pastoral discussion with a priest, which can be an occasion for prayer, as well as for receiving a blessing from the priest. I hope in my heart that this possibility could be wider utilized.

As a matter of fact, we all have difficulties with confessing. Some who have been received into the Church at a later age and those who have not received the Sacrament of Reconciliation for quite some time may complain of the unfamiliarity of the situation and of encountering the priest in confession. I would like to warmly encourage them to turn to their confessor with trust, to make the decisive step recalling that each ordained priest is obligated to absolutely maintain the Seal of Confession and that, in the end, Confession is all about meeting with the merciful Savior. It is also good to remember that, naturally the Sacrament of Reconciliation applies also to priests. Priests, bishops and even the Pope himself go to Confession.

Most of us also have the human difficulty that we do not like to admit our faults, weaknesses and shortcomings. We all prefer to show forth our strengths and, conversely, are silent about our weaknesses. Oftentimes we blame for our sins our circumstances or the problems of the past. It is also a specific form of denial of guilt to blame others. Already in the first pages of the Bible, in the story of original sin, we see a description of this human tendency of ours. There, in the Garden of Eden, God encounters Adam, who is guilty of having committed an act against God's will. When God asks Adam if he has eaten of the forbidden fruit, Adam responds that it was the woman, whom God had given to him as a companion, who offered it. When God turns to Eve, she puts the blame on the snake who betrayed her. Thus, both Adam and Eve rejected their own guilt. Exactly this happens again and again both in the personal lives of people as well as in the public forums of society. People have almost invincible hindrances to admit: I myself am guilty.

It is to this honesty about our own guilt that God calls us. In Confession we can, so to speak, abandon the attitude of the Pharisee, who in the Gospel praises himself in front of God in the temple. Instead, we see truthfully—without the veil of innocence—our guilt as we stand back like the repentant Publican (cf. Luke 18:9-14). In the confessional we get to freely be guilty and vocalize our admission.

The forgiveness of sins in the Sacrament of Reconciliation is based on Christ's work of salvation, His death on the cross and His resurrection. Apostle Paul says that the bond against us, with its legal claims, was nailed to the cross (cf. Col 2:14).

Meeting his disciples for the first time after His death, the risen Christ says to them: "Peace be with you. Receive the Holy Spirit. Whose sins you forgive are forgiven them, and whose sins you retain are retained"(John: 21-23). The early Church Fathers say beautifully that "the forgiveness of sins has risen from the dead." The risen Lord gives the apostles the power to function in his stead in absolving sins. The apostles have given this same right to the bishops and they share this task of acting as confessors along with other priests.

Confession tells us that forgiveness, reconciliation and peace of the heart can happen. Relieving the weight of one's conscience, finding new courage and joy, achieving a sense of freedom, as well as gaining new beginning in life are all possible. Faith, love, and gratefulness towards God can grow from the absolution of confession. In this way even guilt can become our "Felix Culpa," or Blessed Fault. In the Exsultet hymn of Easter night, the blessing of the Easter candle, it is sung: "O Happy Fault, O necessary sin of Adam, which gained for us so great a Redeemer!"

"Let yourselves be reconciled to God".

During the Season of Lent 2010

+Teemu Sippo SCJ, Bishop of Helsinki

Caritas

Maneesikatu 2a, 00170 Helsinki,
klo 8–15 tai sopimuksen
mukaan, puh. 09-1357998,
s-posti: caritas@caritas.fi
Kotisivut: www.caritas.fi

Paastoleipä

Caritaksen paastoleipää myynnissä tuhkakeskiviikkona ja kiirastorstaina Pyhän Henrikin ja Pyhän Marian ovilla. Ohraleipä, 3 euroa!

Tulevia tapahtumia Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa:

Maaliskuu

27. Palmusunnuntain basaarin pystytys alkaen klo 15.00
Palmusunnuntain basaari klo 10.30-13.30

Huhtikuu

22.4. Yhdistyksen vuosikokous klo 18.00.
Tervetuloa mukaan toimintaan!

Caritas Facebookissa

Onko sinulla facebook? Do you have facebook?
Liity meihin osoitteessa / Join us: Suomen Caritas / Caritas Finland

Pysähdy hetkeksi

Konsertti
Pyhän Henrikin katedraalin korjauksen hyväksi

La 20.3.2010 klo 16
Pyhän Henrikin katedraali

Aleksandra Eliasz, viulu ◆ Mikko Pitkäpaasi, sello ◆ Kari Koskiluoma, urut

Klassisia helmiä. Ohjelma: 10e. Konserttitulot luovutetaan vähentämättöminä kirkkomme korjauksen hyväksi. (Kesto n. 1h 15.) Lämpimästi tervetuloa!

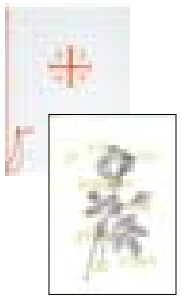

Adresseja kuorineen

Pyhän Haudan ritarikunnan tunnuksella painettuja adresseja punaisella tai mustalla nauhalla sekä Teresa-yhdistyksen adresseja on saatavana Katolisesta tiedotuskeskuksesta 10 €/kpl (postitettaessa 16 €).

Adressit ovat tilattavissa Katolisesta tiedotuskeskuksesta, puh. 09-6129470, sähköposti info@catholic.fi.

MISA EN CASTELLANO

Iglesia de Santa María
(los segundos domingos de cada mes a las 16.00)

14 de marzo
11 de abril
9 de mayo

Johdantokurssi katoliseen uskoon 2009-2010 Helsingissä

Johdantokurssin luennot pidetään Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa osoitteessa Pyhän Henrikin aukio 1 (Tehtaankadun ja Puistokadun kulmassa) maanantai-iltaisin klo 18.30 alkaen. Kurssi on ilmainen eikä sille tarvitse ilmoittautua. Kevään luennot:

ELÄMÄ KRISTUKSESSA

13. Ihminen ja hänen päämääränsä 8.3.2010
14. Käskyt ja hyveet 22.3.2010
15. Sääntökunnat ja maallikkoyhteisöt 12.4.2010

LOPUKSI (kirkkoon liittyville)

16. Yleisiä ohjeita kirkkoon liittymisestä ja palaute kurssista 26.4.2010
17. Oman kirkkoherran tapaaminen yksittäin 27.4.-7.5.2010
18. Harjoitus ja valmistautuminen rippiin 10.5.2010
19. Rippi 11.5.-21.5.2010
20. Kirkkoonotto lauantaina 22.5.2010 klo 18.00